

גנזי חיים

כוונות הסעודה

ויחודים שונים

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א

סדר כוונות הסעודה

(כולל ברכת המזון בקיצור/מ"ב

בנוסה **עה"מ** ו **ספרד**)

כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.
זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
ו-ב' פעמים רי"ז ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם ג' הוי"ת של ונקח נקרא מלח

יהוה יהוה יהוה **יהוה יהוה יהוה**

בגי' מזלא

בגי' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ז אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף ג')

יכוין בכללותו להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמת חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים
 אחריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. ואו.
יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה.

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הבירור. ויכוין כי א' בצירור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הבירור.

(4 מרכיבים)

א' בצירור יו"י גי' כ"ו גי' יהודה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא
 א' בצירור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא
יוד. ה. יוד. ה. כי במחשבה נעשה הבירור.

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)
 א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' אל יהודה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)
 יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.
איהיהיה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).
 יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.
יאהיהיה חכם בבינה (יחוד ישו"ת).

כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)
 (ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)

א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו
 א' בצירור יו"ד גי' כ' (בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
 וכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)
 יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'. ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
 סה"כ גי' מ"ו יוד. ה. יוד. ה.
 לח"ם וד"ק גי' יעקב.
 מ"ו נ"ח ד"ק גי' יצחק.
 סה"כ גי' נ"ח אל יהודה ע"ה.

הערות האדמו"ר מקאמנא 33

<p>הערה 4 מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וזכרת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.</p>	<p>הערה 5 א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י ג' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא. ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם". ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.</p>	<p>הערה 2 יוד הי ואו הה - 58. שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן נייחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.</p>	<p>הערה 1 יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518. א. השלך על ה' יהבך - 518. ב. כ"פ עי"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518, אשר משם השפע יורד. ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.</p>
---	--	---	--

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ח וכו"ו גי' פ"ד, גי' אחה"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיד).
 וגם פ"ד גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו אל יהוה גי' אוכ"ל, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
 גם יכוין יוד הה וו הה אדנ"י (עשיה) גי' בליעה.

סה"כ גי' נ"ח אל יהוה ע"ה
 גי' ל"ב
 גי' כ"ו

גי' כ"ו גי' יהוה
 (הכמה דמ"ו, שהוא החיד - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד

הם י"ד אלפי"ן, ויכוין שהם כמספר ש"ע¹ נהורין שהם כמספר שני שמות אל מלאים אלף לבמד (יצירה - אל יהוה) אלף לבמד (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
 נ"ח
 לח"ם
 ד"ק
 פ"ד

בלילה יכוין
 גי' אל יהוה, שהיא יצירה
 כדי לכלול מידת יום בלילה.

אוכל

ביום יכוין

גי' אהיה. יוד הא ואו הא
 גי' אדנ"י ע"ה, שהיא עשיה
 כדי לכלול מידת לילה ביום.

ביום ובלילה יכוין מאכל גי' יאהד ונה"י שנכללים זה בזה.

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונה"י אלהינו ואלהי אבותינו שבכח סגלת מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד אלף למד מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמקרב הפחות העליונים ממוטה למעלה, פי כן האכילה תמציתה הולך לכבד, ומהכבד ללב, ומהלב למוח ממוטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל וירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שכנגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונה"י אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי ותחזירם אל הקדשה פמושפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, ויהי יהוה יאהד ונה"י למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה יאהד ונה"י אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשיה ידינו כוננה עלינו ומעשיה ידינו כוננהו.

הערות האדמו"ר מקארנא 35"ו

הערה 1

1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחווריים "מאור פני מלך חיים".
 2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסח נאכל על השובע" (רמזו לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ירך" י"ד אלפי"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון".

סדר כוונות האכילה של אברהם אבינו ע"ה - הקדמות

מעט הגילוי של ה-ד בחוטם דא"ק

ע"י אוצ"ח דף ב' ע"ג שער העקודים, אש"ל אות ו'. דב"ש דף כ"ח ע"ב שער ו' פ"ב.

ארוז שמאל

דה = ספירות

חוטם שמאל

חוטם ימין

חיצוניות הכלי

פנימיות הכלי

ארוז ימין

דה = ספירות

חוטם ימין

חוטם שמאל

אור פנימי

אור מקיף

לפני החילוף

ע"פ אוצרות

מ-אזן, חוטם - ימין, שמאל - נמשכת בחינת: או"מ, או"פ, חיצ" הכלי, פנימי הכלי - ויוצא דרך הפה

אחרי החילוף (עדיין בתוך או"א)

ארוז שמאל

חיצוניות הכלי

ארוז ימין

אור מקיף

חוטם שמאל

פנימיות הכלי

חוטם ימין

אור פנימי

לחי עליון (הבל ודיבור עליונים)

לחי תחתון (הבל ודיבור תחתונים)

הבל = אור

דיבור = כלי

דיבור	הבל
חיצוניות הכלי	אור מקיף
דיבור	הבל
פנימיות הכלי	אור פנימי

פה

ע"פ הסיודור - כוונות האכילה

דיבור	שמאל הפה	הבל	דיבור	ימין הפה	הבל	לחי עליון בלבד
שמאל	לחי עליון	ימין	שמאל	דימין	ימין	
ב' דיבורים	שמאל הפה	ב' הבלים	ב' דיבורים	ימין הפה	הבל	לחי עליון
דיבור	לחי עליון	הבל	דיבור	לחי עליון	ימין	
דיבור	לחי תחתון	הבל	דיבור	לחי תחתון	ימין	לחי תחתון
שמאל	דשמאל	ימין	שמאל	דימין	ימין	

לאחר החלוקה

מקורות

שער המצות פרשת עקב. ע"ה שער טנת"א.
 סידור בניהו בן יהודע, חלק בוונות פרטיות דף י"ז. סידור היר"א ה"ב, עמוד 304.
 פת"ע דף ע"ג ע"ג. באתי לגני ח"ד דף נ"ג ע"א. סידור נקודות הכסף ח"ג דף 599 ובעיקר דף 612.

סדר השתלשלות השפע מעתיק עד זו"ן - כוונות האכילה של אאע"ה

אכלו רעים (או"א), שתו ושכרו דודים (זו"ן)

שתייה ב' (מזון זו"ן)		שתייה א' (מזון זו"ן)	אכילה ב' (מזון או"א)	אכילה א' (מזון או"א)			
בהוץ	בפנים	בפנים	בפנים	בהוץ	בפנים		
			<p>(כתר או"א)</p>	<p>לחוץ הבל</p>		<p>חסד דעתיק</p> <p>שבכתר דא"א</p> <p>מו"ס דא"א</p> <p>פה דא"א</p> <p>גרון דא"א</p> <p>דיקנא דא"א</p>	<p>א"א</p>
<p>מג"ר דאימא</p> <p>לחוץ</p>			<p>מאכילה ב' דאימא (בכיפור)</p> <p>מזון לוי"ק דא"א</p> <p>ה' קולות</p>	<p>אוי"מ לבפנים</p> <p>מזון לג"ר דא"א</p> <p>שאיפה (ולא אכילה)</p>		<p>ג"ר דאוי"א</p> <p>פה דאוי"א</p> <p>גרון דאוי"א</p> <p>וי"ק דאוי"א</p>	<p>או"א</p>
		<p>מזון לג"ר דזו"ן</p> <p>וגם ה' קולות דיום כיפור</p>	<p>מזון לוי"ק דא"א</p> <p>מזון לוי"ק דא"א</p> <p>מזון לוי"ק דא"א</p>			<p>ג"ר דזו"ן</p> <p>וי"ק דזו"ן</p>	<p>זו"ן</p>
			<p>מזון לוי"ק דא"א</p> <p>מזון לוי"ק דא"א</p> <p>מזון לוי"ק דא"א</p>			<p>ה' דברים עם ברכותיהם (כנגד הגשמיות)</p>	

כוונת האכילה (ושתייה)
 (רחיצה, סיכה, נעילת ות"ה)

כוונת האכילה העליונה דאלפי"ן דא"ק

בסוד והוא עומד עליהם תחת העץ.

מאוזן וחוטם דא"ק עד פה דא"ק

איהיהיה
איהיהיה

יכוין להמשיך היו"ד העליונה דאל"ף ראשונה מי"ס דאוזן ימין דא"ק שבחינתה ה' בציוור ד' שמספרם י' (והם או"מ), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם ימין (והוא או"פ), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ס דאוזן שמאל (והוא חיצוניות הכלי).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף השניה מי"ס דאוזן שמאל דא"ק שבחינתה ה' בציוור ד' (והוא חיצוניות הכלי), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם שמאל (והוא פנימיות הכלי), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ס דאוזן ימין (והוא בחי' או"מ).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף ראשונה דב' אלפי"ן השניים מי"ס דאוזן ימין (או"מ), וו"ד מי"ס דחוטם ימין (או"פ).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף הב' מי"ס דאוזן שמאל (חיצוניות הכלי), וו"ד מי"ס דחוטם שמאל (פנימיות הכלי).

בפה דא"ק

שמאל הפה - לחי עליון בלבד		ימין הפה - לחי עליון בלבד		ויכוין להעבירם דרך פנימיות א"ק עד הפה, שני אלפי"ן ראשונים דשני מיני האלפי"ן בימין הפה הבל ודיבור, ושני אלפי"ן שניים דשני מיני האלפי"ן בשמאל הפה הבל ודיבור.
שמאל דשמאל	ימין דשמאל	שמאל דימין	ימין דימין	
דיבור	הבל	דיבור	הבל	
א	א	א	א	
יוד	יוי	יוד	יוי	

שמאל הפה - לחי עליון		ימין הפה - לחי עליון		ואז נחלקים הווי"ן דאלפי"ן לאורכם, ארבע חצאים בלחי העליון, וארבע חצאים בלחי התחתון, ונעשים ארבע הבלים וארבע דיבורים.
ב' דיבורים	ב' הבלים	ב' דיבורים	ב' הבלים	
א	א	א	א	
יוד	יוי	יוד	יוי	
שמאל הפה - לחי תחתון		ימין הפה - לחי תחתון		

והנה ארבע פעמים הבל גי' קמ"ח. ויכוין לטחון הארבעה הבלים ע"י ל"ב שינים, ונגמרה פעולתו.

מפה דא"ק עד או"א

ומשם ימשיך השפע ממדריגה למדריגה,
עד חסד דעתיק.
ומשם לגולגלתא דא"א,
שמשם נמשכים י"ג חיורתי
שהם שלשה הוי"ו"ת, כמספר לח"ם

ימשיך השפע עד חסד
דעתיק, ומשם לגולגלתא
דא"א, שמשם נמשכים
י"ג חיורתי

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

י"ג חיורתי

ומשם לי"ג נימין

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

י"ג נימין

ומשם למזל הח', הכולל
כל י"ב תיקוני דיקנא

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

מזל העליון
משפיע בי"ב
תיקוני דיקנא,
בסוד י' עילאה

ב' ווי"ן דאל"ף
הם י"ב ת"ד

י"ב ת"ד
משפיעים במזל
העליון,
בסוד י' תתאה

ומשם למזל העליון

שבו אל"ף בציור יו"י כזה א
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר
י"ב תיקוני דיקנא, שבמזלא הם כלולים.
והוא משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם
משפיעים בו בסוד יו"ד תתאה

ואז יכוין לזווג שני המזלות, שלשה ע"ב דמזל עליון, בשלשה קס"א דמזל התחתון

מזל הי"ג,

אלף ה' וי' ה'
אלף ה' וי' ה'
אלף ה' וי' ה'

מזל התחתון
משפיע בי"ב
תיקוני דיקנא,
בסוד י' עילאה

ב' ווי"ן דאל"ף
הם י"ב ת"ד

י"ב ת"ד
משפיעים במזל
התחתון,
בסוד דל"ת

שבו (המזל התחתון) אלף בציור יו"ד כזה א
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר
י"ב תיקוני דיקנא, שגם בו הם נכללים. והוא
משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם משפיעים
בו בסוד דל"ת, כי הנוק' נקראת דל"ת

זיווג נוצר ונקח

יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'

מזל ה':
מזל י"ג:

וימשיך משם השפע לאו"א

כוונת אכלו רעים

דא או"א שתי אכילות

אכילה ראשונה

יכוין להמשיך שפע מחסד דעתיק שבכתר דא"א, ולהמשיכו דרך מוחא סתימאה עד פה דא"א, ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחוץ בסוד הבל פה. ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאו"א מבחוץ, ומשם שואבים וניזונים הג"ר שלהם, שהם או"א עילאין.

אכילה שניה

עוד יכוין להמשיך שפע ממוחא סתימאה דא"א, ולהמשיכו דרך פיו לפנימיות גרונו, ומשם לכח"ב דאו"א, ודרך פנימיות גרונו מתפשט למזון לו"ק שלהם, שהם ישסו"ת.

כוונת שתו ושכרו דודים

דא זו"ן שתי שתיות

שתיה ראשונה

שתיה ראשונה פנימית נמשכת מאכילה שניה דאימא, הנמשכת לה ממוחא סתימאה דא"א למזון הו"ק שלה, ומשם נמשך לג"ר דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים (שהם ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן, הנקראים חב"ד דזו"ן בערך יעקב ורחל, שהם מלכיות דמ"ה ודב"ן, הנקראים ו"ק דזו"ן), דרך פנימיות גופא דאימא יורד ומתפשט למוחין דזו"ן דאימא. ומחג"ת נו"ה דמוחין דזו"ן דאימא נמשכים חמשה דברים: אכילה ובכללה שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, מזון לחב"ד דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים.

שתיה שניה

שתיה שניה חיצונית ע"י הברכות שאנחנו מברכים על אכילתינו ושתיתנו, נמשך ממוחין דאימא עצמה חמשה דברים הנ"ל: אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, ויורד עד פיה (דאימא), ודרך חוץ יורד ומתפשט לו"ק דזו"ן, שהם יעקב ורחל.

כוונת האכילה של אברהם אבינו ע"ה

זה סדר כוונת המשכת חמשה דברים אלו:
אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, דשתיה זו השנית

אכילה

מע"ב דחסד דאבא
יוד הי ויו הי
לאימא

יכוין להמשיך שפע משם ע"ב דחסד
דאבא לאימא.

מבינה דאימא
אלף הי יוד הי

ויכוין להמשיך קס"א מבינה דאימא

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא
יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

ולהלבישו בע"ב הנז"ל

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא
יוד הה וו הה אלף הה יוד הה
בחסד דאימא, שבו שם אבג"ת
כמספר שארה

ויכוין להמשיך שניהם להתלבש בב' שמות
ב"ן וקנ"א שבחסד דאימא,
שבו שם אבגית"ן בגימ' שארה

אלף למד הי יוד מם
אלהים
א אל אלה אלהי אלהים
אלהים

שאות ש הוא מספר אלהים דיודי"ן
ואות א הוא אלהים פשוט
ואות ר היא רבוע אלהים
ואות ה כללות ה' אותיות אלהים

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי
ט' יודי"ן
בגי' מ"ן דמנצפ"ך

ויכוין כי עיקר המזון נמשך מע"ב קס"א,
שבהם ז' יודי"ן,
ועם שני יודי"ן דאות א' דקס"א,
עולים למספר מ"ן דמנצפ"ך

אל"ף דקס"א,
שהוא פה, דאימא,
הכלול מל' שיניים

אלף הי יוד הי

אח"כ יכוין להעביר המ"ן הנ"ל, דרך הפה
והשיניים דאימא, שנעשו מן בחינת

אל"ף דאהי"ה בצירור יו"ד (א),

ומבחינת ו"ד דיו"ד דאבא (א)
שמהם נעשית אימא,

וכולם רמוזים בצירור האל"ף בצורת הפה

הוא בגי' שלושים, מספר שלושים שיניים.

ולפי שהמזון יורד מהסד דאבא

מלמטה מחו"ב,

לפיכך אין כל הל"ב שיניים רמוזים בצירור
האל"ף הנ"ל.

ועוד ב' שיניים,
מכללות האל"ף דקס"א (יו"ד ו"ד)

אה

ועם כל זה, צריך לכוין לעשות הב' שיניים
מכללות ב' אותיות אה שבצירור האל"ף הנ"ל,
כי אותיות יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא,

הוא ציור אות א

ושתי אותיות ו"ד דאבא הם צורת ה

פירוש ראשון

יו"ד דאבא יו"ד דאל"ף דאימא
יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי

נעשה מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא

נעשה מאות ד' דיו"ד דאבא

דיו"ד דאבא, י' פעמים ו' בגי' ז"י

אח"כ יכוין לעשות המזון הנ"ל בחינת
אכילה כמספר אדנ"י ע"ה.

לעשות שם אדנ"י מצירור האל"ף הנ"ל.

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא

אדנ"י. ואותיות ו"ד דיו"ד דאבא, הנה

הד' דאדנ"י (דיו"ד דאבא) היא ד' דאדנ"י, והו' (דיו"ד

דאבא) בגי' ששים, כי ו"פ י' עולה ששים, כי

הו' מחוברת וסמוכה ליו"ד עילאה דאבא,

והוא מספר ז"י דאדנ"י.

ונעשה שם אדני ע"ה גי' אכילה

פירוש שני

אל"ף דקס"א דפה דאימא, הכלול מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא, ומו"ד דיו"ד שאבא

לף ה"י יוד ה"י דאימא

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא ~~א~~ דאדנ"י.

אות ד' הנוספת באל"ף (דקס"א דאימא), היא ד' דשם אדנ"י.

והו' העליונה דאל"ף, לפי שהיא מחוברת לי' העליונה דאל"ף, היא בגי' שישים כמספר נ"י דאדנ"י.

ועם אות ו' תתאה דאל"ף גי' ס"ו, כמספר אדנ"י והכולל.

ונעשה שם אדנ"י ע"ה גי' אכילה

יכוין לעשות מאל"ף דקס"א דפה דאימא אותיות מ"ן שהם בחי' האכילה

ב' דלתי"ן דאל"ף דאהי"ה מ"ן דמנצפ"ך

שהם בחי' האכילה

ב' הווי"ן דאל"ף דאהי"ה נ דמנצפ"ך

ל"ב שיניים דפה דאימא

חניך עליון - י"ו שיניים הרמוזים ביו"ד דאל"ף

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהי"ם גי' רי"ו

אח"כ יכוין לחבר את הב' דלתי"ן הנ"ל, זו ע"ג זו, הם צורת ~~א~~ דמנצפ"ך. וב' הווי"ן ~~ו~~ זה ע"ג זה - הם ~~ן~~ דמנצפ"ך. והם המ"ן שהוא האכילה הנ"ל

אח"כ יכוין לטחון ולמתק המ"ן שהוא האכילה הנ"ל, בל"ב שיניים הרמוזים בצירוף האל"ף שבחניכים דאימא, וכל חניך הוא ריבוע אלהי"ם. ויכוין כי י"ו עליונים שבאל"ף הם י"ו שיניים שבחניך העליון, שהוא ריבוע אלהי"ם שהוא בגי' ר', הרי רי"ו.

והו' התחתונה וב' דלתי"ן, עם ב' אותיות אד' הנעשים מצירוף האל"ף, הם י"ו שיניים שבחניך התחתון שהוא ר', הרי רי"ו שני.

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהי"ם גי' רי"ו

ש גי' **אלף למד הי יוד ממ**
שבחכמה.

והוא כמנין רי"ו שבחניך העליון

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

ועם **אזהה** ע"ה הנמשך לגרון שהוא בינה, גי' ש'

ויכוין כי כל זה רמוז בתיבת שארה, כי:
ש' דשאר"ה, שהוא מספר אלהים דיודי"ן,
והוא בחניך העליון שהוא חכמה.
והוא כמספר רי"ו שבו ועם מספר
אותיות **אחה"ע** גי' פ"ד, הנמשכים לגרון
שהוא בינה.

ר בחניך התחתון, שהוא בגי'
א אל אלה אלהי אלהים
עם הי"ו שיניים **א א ה**
בגי' רי"ו שהוא חניך התחתון

והר' **דשאר"ה** הוא בחניך התחתון,
ועם הי"ו שיניים, הם מספר רי"ו שבו.

א ה נכללים ונרמזים **א א ה** חניכים דאימא

והאל"ף וה"א **דשאר"ה** הם א"ה
הנכללים ונעשים מצויר האל"ף הנרמז
בחניכים דאימא.

שתייה

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב
אלף ה' ה' ה' ה' קס"א
גי' מי"ם

אח"כ יכוין להמשיך לזו"ן בחינת מים מהז'
יודי"ן דע"ב קס"א, ומשני היודי"ן **דאל"ף**
דקס"א, שהם ט' יודי"ן גי' מי"ם.

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב
אלף ה' ה' ה' ה' קס"א
גי' יי"ן

ובחינת יין מן הז' יודי"ן דע"ב קס"א

יוד ה' ו' ה' ה' **יוד ה' ו' ה' ה'**
יוד הא ואו הא **יוד ה' ו' ה' ה'**
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גי' רל"ב

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך
חיד דאימא, ואז נטעם בחיך ונעשה
שתייה כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן,
קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

אלף ה' יוד ה' **אלף הא יוד הא**
אלף ה' ה' ה' ה'
קס"א קמ"ג קנ"א גי' תנ"ה

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך חך
דאימא, ואז נטעם בחיך ונעשה שתייה
כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן,
קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

סה"כ (רל"ב תנ"ה) תרפ"ז, ועם ח"ך גי' שתייה

עוד יכוין למתקם במילוי עסמ"ב **יוד ה' ויו ה' מ"ז** **יוד ה' ואו ה' ל"ז**

יוד הא ואו הא י"ט **יוד הה וו הה כ"ו**

מ"ו ל"ז י"ט כ"ו ג' בומ"ף

חיך העליון
חכמה, שבו
עסמ"ב

יוד ה' ויו ה' ע"ב

יוד ה' ואו ה' ס"ג

יוד הא ואו הא מ"ה

יוד הה וו הה ב"ן

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע העולים קס"ח
סה"כ ת' דשתי"ה

ט' יודי"ן
ג' מי"ם, עם
י' דשתי"ה
ג' ימי"ם,
מ"ד דחו"ב
דז"א

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ואו ה'

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

ג' מי"ם, ועם י' דשתי"ה
ג' ימי"ם

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ת

ויכוין באותיות שתיה:
כי אותיות ת"י דשתי"ה הם בחיך העליון
חכמה, שיש בו כללות עסמ"ב

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע,
א' דחכמה, והב' הנמשך ממנו לבניה,
יעלה כמספר ת' דשתי"ה

י

ויש בהם ט' יודי"ן כמספר מי"ם
ועם י' דשתי"ה הם ימי"ם,

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ש

ואות ש' דשתי"ה היא בחיך התחתון,
בינה שבה ג' אהי"ה
דיודי"ן דאלפי"ן ודההי"ן
כמספר ש' דשתי"ה ועוד קנ"ה

חיך תחתון - בינה
שבה ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א (ג' תנ"ה),
כמספר ש' וקנ"ה.
וקנ"ה הנשארים יורדים לבחינת קנ"ה,
לשאוב המשקין

אלף ה' יוד ה'

אלף הא יוד הא

אלף הה יוד הה

ויש בג' שמות אלה חמשה יודי"ן, ועם
חמשה יודי"ן הרמוזים בה' דשתי"ה
ג' ימי"ם

שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

ה

והקנ"ה אורות הנשארים, יורדים ונמשכים
לכחי קנ"ה, לשאוב המשקים
ויש בהם (ג' אהי"ה) ה' יודי"ן, ועם ה' יודי"ן
הרמוזים באות ה' דשתי"ה, גימ' ימי"ם,
שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

❧ רחיצה ❧

<p>ע"ה גי' רחיצ"ה (313)</p>	<p>אלף הי' יוד הי' אלף הה' יוד הה' לזו"ן</p>	<p>יכוין להמשיך לזו"ן רחיצה העולה בגי' קס"א קנ"א והכולל.</p>
---------------------------------	--	--

<p>להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא אלף הי' יוד הי'</p>	<p>ויכוין להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא</p>
---	---

<p>שד"י גי' רחיצ"ה ע"ה (314)</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א, שבו שם שד"י אלף הה' יוד הה' שד"י ומשם (מיסוד דאימא) לזו"ן</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א שביסוד דאימא, שבו שם שד"י העולה כמס' רחיצ"ה ע"ה.</p>
--	---	---

❧ סיכה ❧

יכוין להמשיך שמ"ן לסוד את זו"ן באופן זה:

<p>מצפץ</p>	<p>ש'</p>	<p>ש' דשמ"ן משם מצפ"ץ גי' ש'</p>
<p>לוד ה' ו' ה' ה'</p>	<p>מ</p>	<p>מ' דשמ"ן מארבע יודי"ן דע"ב דחסד דאבא</p>
<p>אלף הי' יוד ה'</p>	<p>ן</p>	<p>ן' דשמ"ן מה' יודי"ן דקס"א: ב' יודי"ן מאות וג' יודי"ן שבמלוי קס"א והם מ"ן דמנצפ"ך</p>
<p>להמשיכו (השמן) לזו"ן</p>		

נעילת הסנדל

מקנ"א דיסוד דאימא יכוין להמשיך לזו"ן נע"ל וסנד"ל:
נעל משם קנ"א דיסוד דאימא נעל ע"ה גי' קנ"א (151) **אלף** **הה** **הה** **הה**
 העולה מספר נע"ל ע"ה

מהוד דאימא יכוין להמשיך לזו"ן נע"ל וסנד"ל משם קמ"ג דהוד דאימא
סנדל גי' קמ"ג ע"ה (144) **אלף** **הא** **הא** **הא**
 העולה ע"ה מספר סנד"ל

ענתה

מקס"א דבינה דאימא מע"ב דחסד דאבא יכוין להמשיך בחי' ענת"ה לזו"ן,
 ד' יודי"ן מע"ב דחסד דאבא,
 וג' יודי"ן מקס"א דבינה דאימא,
 והם ז' יודי"ן כמספר ע' דענת"ה

לנה"י דאימא, שהם קס"א קמ"ג קנ"א ויכוין להמשיך הז' יודי"ן הנז'
 לקס"א קמ"ג קנ"א (גי' תנ"ה)
 שבנה"י דאימא,
 העולים כמספר נת"ה דענת"ה,
נתה **אלף** **הי** **הי** **הי** **הי** **הי** **הי** **הי** **הי**
אלף **הה** **הה** **הה** **הה** **הה** **הה** **הה** **הה** **הה**
 ומשם לזו"ן ומשם לזו"ן

גי' יהוה צבאות שבנה"י ענתה גם יכוין כי ענת"ה גי'
 הוי"ה צבאות (525), שבנה"י

סדר הכוונות של ברכת המזון - בקיצור

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול	שבת	יר"ט	
ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) אלה למד פא דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו] נון ואו נוך, יוד ואו דלת.	ושם ע"צ יהו"ה כ"ו יוד הי ויו הי	ושם ס"ג וי אות' יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי אות' גי יוס עוז - ע"ג	
ס"ה עס ד"ל ע"ה צגי מאכ צרכות.	כ"ו עס ע"ב וכלל ב' השמות צגי מאכ צרכות	כ"ו עס ס"ג עס י' אות' ע"ה צגי מאכ צרכות.	

טבלת ד' ברכות בחול:

ברכה א'	ברכה ב'	ברכה ג'	ברכה ד'
להאיר למוח החכמה דנוק' אלה למד פא	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו]	להאיר למוח החסדים דדעת דנוק' נון ואו נוך	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת
הזן	הארץ	בונה ירושלים	הטוב והמטיב
מילת ה' שבסיום הברכה יהוה הזן את הכל	אלהים על הארץ ועל המזון	צג' ימים א' ישאיר תוס' שבת, וצג' ימים אחרונים יקבל תוס' שבת יוס א' ויוס ג' מ"ה יוד הא ואו הא קמ"ג אלה הי יוד הא אל שדי שצריאכ	האל אבינו ...

טבלת ד' ברכות בשבת ויר"ט: (בכלל' הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכלל' הברכה בלבד)

ברכה	המשכה למוח דז"א	המשכה למוח דנוק'	המשכה למוח דס"ג
ברכה א' הזן	למוח חכמה דז"א יוד הי ויו הי	למוח חכמה דנוק' יוד הי ויו דלת	למוח חכמה דנוק' יוד ואו דלת
ברכה ב' הארץ	למוח צינכ דז"א יוד הי ואו הי	למוח צינכ דנוק' הי יוד	למוח צינכ דנוק' הי יוד דס"ג
ברכה ג' בונה ירושלים	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	למוח חסדים דדעת ויו יוד ויו	למוח חסדים דדעת ואו אלה ואו
ברכה ד' הטוב והמטיב	למוח גבורות דדעת יוד הא וו הא	למוח גבורות דדעת הי יוד	למוח גבורות דדעת הי יוד דס"ג

כוונות מזיגת הכוס:

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא ייך ד"י, כמספר ג' ווי"ן דשס ז"ן, ועס ז"ן עלמו זגרי יי"ן כזה: ווו יוד ה"ה וו ה"ה. גם יכוין לחמישה ידות דשס ז"ן, שזגרי יי"ף כזה:

י' מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך |

וימזגנו זתשעכ יודין דעסמ"ז כמספר מז"ם: יוד ה"י ו"ו ה"י - יוד ה"י וא"ו ה"י - יוד ה"ה וא"ו ה"ה - יוד ה"ה וו ה"ה.

בשבת: רַצְיָה וְהַחֲלִיצָנוּ יכוין להחפיל שיהלילנו ה' מכנהגת ושליעת מטטרו"ן, ושתיכס כנהגס ע"י ז"א דאצילות או ע"י עולם הבריאה.

בראש חודש: ... ב'יום

ר	יכוין זגרי ריזוע חלכ"ס פשוט	א אל אלה אלהי אלהים.
א	רמז זר"ת חלכ"ס פשוט	אלהים.
ש	יכוין זגרי חלכ"ס דיוד"ן	אלה לבמד ה"י יוד ז"ם.
חודש	יכוין זגרי קס"א קנ"א	אלה ה"י יוד ה"י - אלה ה"ה יוד ה"ה.
ראש החודש	ע"כ זגרי	ש"ן דלת יוד זגרי תפי"ד ה"ה (ניקוד קמז רומז לא"ח).

ברכת הטוב והמטיב:

הטוב החסדים והמטיב המתקים לגבורה ברדתם לכל שהוא היסוד שבבכל יום ויום,

מיתוק באו"י

החסדים המתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד ההוד י'הוה	הוא חסד ההוד י'הוה
הוא חסד הנצח י'הוה	הוא חסד הנצח י'הוה
הוא חסד הב"ש ת"ת ו"ה	הוא חסד הב"ש ת"ת ו"ה

מיתוק באו"ח

החסדים המתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד הב"ש ת"ת ו"ה	הוא חסד הב"ש ת"ת ו"ה
הוא חסד ההוד י'הוה	הוא חסד ההוד י'הוה
הוא חסד הנצח י'הוה	הוא חסד הנצח י'הוה

ע"י מחברת הקודש שער השבת, שער ר"ח, טעמי המצוות פרשת עקב. שעה"כ דרושי קדושת ליל שבת דרוש ה', ענין סעודת שהרית דשבת, דף ע"ד ע"ג.

יבין עצמו לקיים מצוות עשה לברך ברכת המזון, ביראה ואהבה ובכוונה עצומה ובשמחה רבה ובטוב לבב, להמשיך שפע וברכה רבה ומוחין וחיות ומזון לנוק' קדישא דז"א דאצילות. וממנה לנו ולכל העולמות הקדושים.

ויעצום עיניו ויאסור ידיו זו על גב זו, ימנית על שמאלית, כיושב לפני המלך מלכו של עולם, מלכות קדישא דז"א דאצילות.

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה (בן איש חי פרשת חקת ב')

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂבִינְתֵיה

יֵאֱהָדוּנָה

וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ
אֵיֵהִי וְהֵה

בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ
יֵאֱהָדוּנָה

לְיַחְדָּא שְׁם אוֹתִיּוֹת י"ה (או"א) בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה (זו"ן)

בְּיַחְדָּא שְׁלִים

יְהוָה יֵאֱהָדוּנָה

[על ידי שפע א"ס ב"ה המוּשְׁפִיעַ בָּהֶם וּמְיַחְדָּם]

בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל

הָרִי אֲנִינֵנוּ בְּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוּרֵי־תָא, לְבָרַךְ בְּרַפְתְּ הַמְזוֹן

כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה, וְאֶכְלֶתְ וּשְׂבַעְתְּ וּבִרְכַת אֶת־יְהוָה יֵאֱהָדוּנָה

אֱלֹהֶיךָ, עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. לְתַקֵּן שִׁרְשׁ מִצְוָה זו

בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהָדוּנָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חַיְשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה רַאשׁוֹנָה

וּבְרַכָּה שְׁנִיָּה וּבְרַכָּה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה עַל־הַמְזוֹן, [וְתַתֵּן־

לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלַת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַה הַמוּחִין

לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵל (הַגְדוּלָה). וְגַם תִּהְיֶה חַיְשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה

רְבִיעִית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה, וְתַתֵּן לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלַת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן

נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַה מוּחִין לְעֵקֶב וְרַחֵל. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ כּוֹנְנֵנוּ

בְּכָל־הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּאַרְבַּע בְּרַכּוֹת אֵלוּ שֵׁל הַמְזוֹן.

וְיֵהִי | נַעֲם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ וְעֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ,

וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

כוונות מים אחרונים

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון וליילית ע"י מימי החסד.

וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת מ"א, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.

והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד שמאל
לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן

אהי"ה : אלף הא יוד הא

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד ימין
לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן

אהי"ה : אלף הי יוד הי

והמ"א אותיות יחלק
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א

גודל

אצבע א' **הי"ה : אלף הא יו**

אצבע ב' **ד הא : אלף למד פ**

אצבע ג' **א, הא אלף, יוד ו**

אצבע ד' **או דלת, הא אלף**

והמ"א אותיות יחלק
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א

גודל

אצבע א' **הי"ה : אלף הי יו**

אצבע ב' **ד הי : אלף למד פ**

אצבע ג' **א, הי יוד, יוד ו**

אצבע ד' **יו דלת, הי יוד**

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א' אצבע ב' אצבע ג' אצבע ד'
אלף הא יוד הא

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א' אצבע ב'
אלף למד פא הא אלף

אצבע ג' אצבע ד'
יוד ואו דלת הא אלף

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א' אצבע ב' אצבע ג' אצבע ד'
אלף הי יוד הי

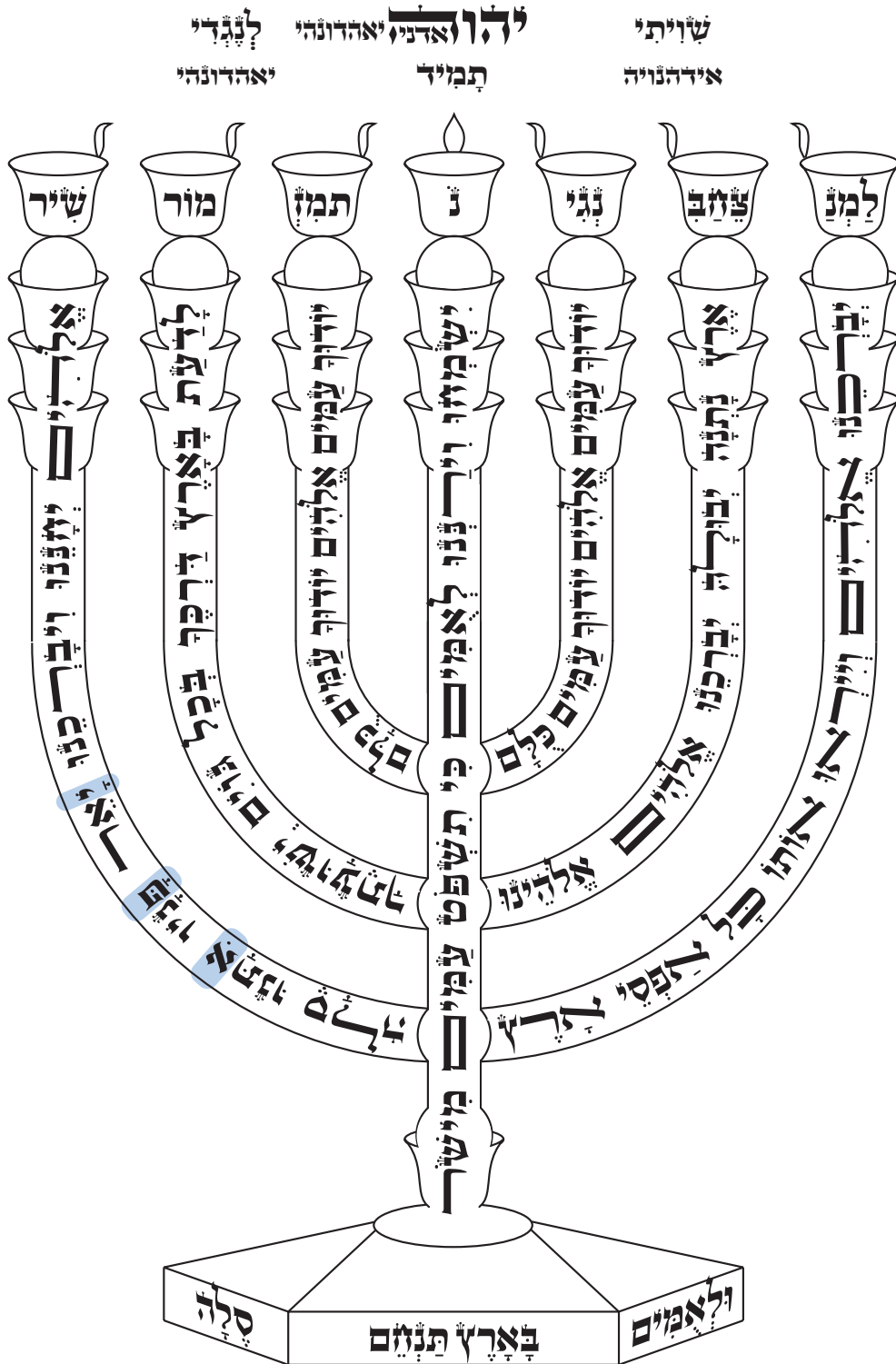
עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א' אצבע ב'
אלף למד פא הי יוד

אצבע ג' אצבע ד'
יוד ויו דלת הי יוד

אח"כ יאמר למנצח בנגינות וגו', וטוב לצייר במחשבתו בצורת המנורה:

שׁוֹיִתִּי לַהּוֹאֲדֵנִי לְנִגְדֵי
אִי־דֵהֲנוּיָהּ תְּבִיִד יֵאֱהַדְוֵנִי

בשבת וביום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂיִבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלְמִים: אֵיזָא
יִמְלֵא שְׂחֻק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנָנוּ רִנָּה. אֵיזָא יֵאָמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדִיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: הַגִּדִיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הָיִינוּ שְׂמֹחִים: שׁוּבָה
יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂבִיתָנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנִיבָב: הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:
הַלֹּחַף יִלָּךְ וּבְכֹה נִשְׂא מִשְׁךָ הַזְרַע. בֵּא יִבֵּא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֲלֻמֹּתֵינוּ:**

בחול קודם ברכת המזות אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

עַל
נְהַרֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ
תִּלְיֵנוּ כְּעֹרֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוּבֵינוּ אֵיךְ נִשְׁיֵר « אֶת שִׁי תִדְבֵּק
לְשׁוֹנֵי לְחֵפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתֵי:
זָכַר יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לְבִנְיָ אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוּד
בָּה: בֵּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁישָׁלַם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרֵי
שִׂיאֵנוּ וְנִפְץ אֶת עַלְלֵיךָ אֶל הַסֶּלַע:

**הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם » מַצֹּת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמַּזֶּן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ
וּבְרַכְתָּ אֶת יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיךָ ^{מִיָּמֵינוּ}, עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

אחר אכילתו בימות החול יתעצב על חורבן ביהמ"ק:

אחר שאכל ושתה והתענג באותם המאכלים על שולחנו, צריך לזכור חרבן בית המקדש, ויצטער וידאג ויתעצב על היכלא דמלכא דאתחרב. ובשביל אותו הצער והעצבות שמצטער ומתעצב על שולחנו באותה שמחה של המאכל ומשתה, הקב"ה מחשב עליו כאלו בנה ביתו והיכלו ובנה כל אותם חורבות של ביהמ"ק, אשרי חלקו. (זוה"ק תרומה דף קנ"ז ע"ב)

יסיר הסכין מעל השולחן:

קודם ברהמ"ז יסיר הסכין מעל השולחן בין בחול ובין בשבת ויו"ט. ענין הסרת הסכין מהשולחן קודם ברהמ"ז מקורו בשער רוה"ק דף ט' ע"ב, ובשער הגלגולים הקדמה ל"ה, והוא נאמר למי שהוא משורש קין. ובשער הגלגולים הקדמה ל' כתב שאחר חטא אדה"ר נתערבו השורשים, ולכן צריך כל אדם להזהר בזה. וכתב הבא"ח פר' חקת (שנה ראשונה) וכפ' החיים ח"ב סימן ק"פ אות ט"ו, שהיות ושורש הנפש של האדם לא משתנה בשבת ויו"ט, לכן יש להזהר בזה גם בשבת ויו"ט.

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה בְּכָל עֵת » תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל
נְשַׁמְעֵ אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׂמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם:
תְּהִלָּת יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ » כָּל־בְּשָׂר שִׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְהֵנוּ
נְבָרֵךְ יְהִ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(כשיש לו כוס, יקח הכוס בידו),

ויאמר:

וַיְדַבֵּר » אֵלֵי זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה.

סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון,
בכח השמות קס"א קמ"ג שמספרם ש"ד.

קמ"ג

אלף הא יוד הא

קס"א

אלף הי יוד הי

גי ש"ד

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בגי"י), שמספרם שד"י,

אה"ה

אה"ה

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם אדנ"י העולה ס"ה,

ומילוי מילואו

אלף למד פא

דלת למד תו [בר"ח תי"ו]

נון ואו נוון

יוד ואו דלת

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בגי' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ע"ב **יוד הי ויו הי**.

כ"ו עם ע"ב בגי' צ"ח, עם כללות ב' השמות בגי' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ס"ג **יוד הי ואו הי**,

ועשר אותיותיו **יוד הי ואו הי** (בגי' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בגי' מאה ברכות.

הקדמה כללית לשבת / יו"ט

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לו"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ה אותיות. (ביו"ט, ד' אותיות דס"ג במילוי המילוי.)

סדר ברכת המזון בקיצור

בנוסח עה"מ ו ספרד

למהדורה המלאה של ברכת המזון
(כולל מטבע ברכה), עבור לעמוד מד

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה
אלף למד פא

1. שבת התכללות העולמות אצילות דאצילות.
 2. להמשיך מוח חכמה לז"א, **יוד הי' ויו הי'.**
 3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, **יוד ויו דלת** (דע"ב). [יו"ט יכוין **יוד ואו דלת** דס"ג].
- ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
הַזֵּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן
גִּי מִלּוּי דַרְבּוּעַ מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ
גִּי י' י' הוּא יְהוּה וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נֹתֶן גִּי אֲב"ג ית"ץ לָחֶם לְכֹל-
בְּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יֵאֱהַלְוֵהֶם. כִּי לְעוֹלָם חֻסְדֵּךְ². וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן תְּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד³. כִּי הוּא אֵל יְכוּיִן כִּי אֵל זֶה הוּא אֵל שְׂדִי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל יָן שֶׁהוּא בְּגִי
אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְס־לְכֹל וְשֶׁלֹּחֲנוּ עֲרוּךְ לְכֹל. וְהִתְקִין מִזְיָה
וּמִזּוֹן לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֻסְדָּיו. כְּאָמֹר:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֵּן
אֶת-הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן
מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ
גִּי י' י' הוּא יְהוּה וּבְרַחֲמִים, הוּא נֹתֶן גִּי אֲב"ג ית"ץ לָחֶם לְכֹל-
בְּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יֵאֱהַלְוֵהֶם, כִּי לְעוֹלָם חֻסְדֵּךְ², וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,
תְּמִיד לֹא-חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן לְעוֹלָם וְעַד³, בְּעֶבֶר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יְכוּיִן כִּי אֵל זֶה הוּא אֵל שְׂדִי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל
יָן שֶׁהוּא בְּגִי אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְּרִנְס לְכֹל וּמִטֵּיב לְכֹל, וּמִכִּיִּן מִזּוֹן
לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כְּאָמֹר:**

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.
 2 בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה אינסופית, ונותן לי הכי טוב בשבילי, מאוצר מתנות חיים.
 3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פּוֹתֵנוּ אֶת-יְיָ ב' יודי"ן

ר"ת פא"י

ג' לאהדוניה
חכמה דז"א ו"ק יסוד דנוק'

פּוֹתֵנוּ ג' שע"ח, מ"ה, ס"ה

יוד ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה' ח' חיוורת
אלף למד אלף למד ש"ע

לז"א (מ"ה) יוד הא ואו הא
ולנוק' (ס"ה) אדנ"י

ס"ת זנתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לנוק', לחכמה דלאה

יוד ה' וי' ה' : יוד וי' דלת. ה' יוד. וי' יוד וי'. ה' יוד
400 = 10 x י x 4 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך
ס"ת זנתך, באתב"ש סא"ל, ג' לאהדוניה

ומשביע בגמ' זנתך

ס"ת זנתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לשם חת"ך דיעקב ורחל
יוד ה' וי' ה' : יוד וי' דלת. ה' יוד. וי' יוד וי'. ה' יוד
400 = 10 x י x 4 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך

[יכוין ר"ת רח"ל] **כָּל זֵי רָצוֹן** רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א

יוד. יוד. ה'. יוד ה' וי'. יוד ה' וי' ה' יסוד דאבא (קפ"ד)
אלף ה' יוד ה' יסוד דאימא (קס"א)

להמתיק רחל רחל הרמוזה בר"ת
להמתיק ב' דמעין (מעכבים פרנסה) מ נ צ פ ר (פ"ד)
דין דיין דיין דיין דיין דיין (ש"ך)

גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יאהדוניה
חיה חיה ויחיה
אדון הכל

חול יכוין יְהוָה

1. המשכה למוח חכמה דז"א, יוד ה' וי' ה'.
2. המשכה למוח חכמה דנוק' יוד וי' דלת (דע"ב). [ביו"ש יכוין יוד ואו דלת דס"ג].
3. התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הַיָּזֵן אֶת הַכֹּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח בינה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות דלת דאדנ"י, כזה דלת למד תו [בר"ה ת"י"ו].

1. שבת התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.
2. להמשיך מוח בינה דז"א, יוד ה' וי' ה'.
3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, ה' יוד (דע"ב). [ביו"ש יכוין ה' יוד דס"ג].

נֹודָה לְךָ יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ היה ענין הסיקת המדות סלים **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ**
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזוֹן.
עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים (י"מ: שִׁחֻזְנִתָּנוּ) וּמִזוֹן שִׁאֲתָה זָן
וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה.

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיָה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֹשְׁמוֹנָאִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁכָּתוּם תּוֹרַתְךָ וְלֵהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם
בְּעֵת צָרָתָם. רַבְּתָ אֶת רִיבָם. דִּבַּתְ אֶת דִּינָם. נִקְמַתְ אֶת נִקְמָתָם. מִסֵּרְתָ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים.
וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ:
כִּי עָשִׂיתָ שָׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהִיּוֹם הַזֶּה.
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּיר בְּיַתְךָ וּכְפָנוּ אֶת יְהִיכָנֵךְ. וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׂמוֹנֵת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיּוֹרָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הַרְשָׁעִי. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשֵׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתְ אֶת עֲצָתוֹ וְקַלְקַלְתָּ
אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

עַל הַכֹּל יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ היה ענין הסיקת המדות סלים **אֲנִיחֶנוּ מוֹדִים לְךָ וּמִבְּרָכִים**
אֶת שִׁמְךָ. כְּאֲמוּר וְאֶכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָ

את

נֹדֶה לְךָ יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ,
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ
יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה אֱלֹהֵינוּ, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים,
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁנִּתְמַת בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ, וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חַזְק וְזָסֵד שֶׁחֻזַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזֵּון שְׂאֵתָה זֶן וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ תַמִּיד, בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־עֵת
וּבְכָל־שָׁעָה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנצמזמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

להנוכה

בְּיָמֵינוּ מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על-עמך ישראל, ר'שכ"חם תורתך ור'העבירים מלחמי רצונך, ואתה בר'חמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את-ריבם, דנת את-דיצם, נקמת את-נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך, ור' עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את-היכלך, וטהרו את-מקדשך, והדליקו נרות בנצרות קדשך, וקבעו שמונת (מים אלו בהל' ובהודאה ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סרה) ימי חנכה אלו, להודות ור'הל' לשמך הגדול:

לפורים

בְּיָמֵינוּ מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרוג ולאבד את-כל-היהודים, מנער ועד-זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחודש שנים-עשר הוא חידש אדר, ושיל'ם לבו, ואתה בר'חמיך הרבים הפרת את-עצתו, וקקרת את-מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת-בניו על-העץ, (ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סרה):

וְעַל הַכֹּל יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תַמִּיד
לְעוֹלָם וָעֶד: כַּכְּתוּב, וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ
אֶת

כוונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא **י"ן ז"ל**, כמספר ג' ווי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' יי"ן כזה
ו ו ו י ו ד ה ה ו ו ה ה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' **י"ן ז"ל** כזה
ו ו מ נ צ פ ר ל ו ו מ נ צ פ ר ל ו ו מ נ צ פ ר ל ו ו מ נ צ פ ר ל

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר **מ"י"ם**
ל ו ד ה ל ו ל ו ה ל
ל ו ד ה ל ו א ו ה ל
ל ו ד ה א ו א ו ה א
ל ו ד ה ה ו ו ה ה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ ^{תק"ף בעל הטובות והמזות ט"ס} **עַל הָאָרֶץ הַטְּבֵיחַ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדוניה ר"ח ת"ת וי"ח אדור הכל}

חול יכוין **אלהים**

1. המשכה למוח בינה דו"א, **יוד ה"י ואו ה"י** .שבת
2. המשכה למוח בינה דנוק' **ה"י יוד** (דע"ב). [י"ט יכוין **ה"י יוד** דס"ג].
3. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמַּזְוֵן.

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נו"ן ואו נו"ן

- שבת
1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בכריאה ואצילות דאצילות.
 2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד הא ואו הא.
 3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו"ו יוד ו"ו (דע"ב). [ביו"ט ואו אלף ואו דס"ג].

רַצוּם יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,
 וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מְעוֹנֶיךָ, וְעַל דְבִירָךְ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, אָבִינוּ רַעֲנוּ זִנְנוּ פָרַנְסָנוּ כִּלְכַלְנוּ
 הַרְוִיעָנוּ, הַרְוִיעַ לָנוּ מְהֵרָה מִכְּל־צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֵל תְּצַרֵּכְנוּ
 יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מַתָּנוֹת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדֵי
 הַלְוָאֲתָם, אֲלֵא לַיְדֵךְ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֲבָה הַעֲשִׂיָּרָה וְהַפְתּוּחָה.
 יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם הַבָּא,
 וּבַמְּלָכוֹת בַּיִת דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחֲזִירָנָה לְמִקוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת יאמר רצה:

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְכוּיִן לְהַתְּפַלֵּל שִׁיחֲלִיעֵנוּ ה' מִהִנְהַגְתּוֹ וּשְׁלִיטַת מַטְטְרוֹיָן וְשִׁתְּהִיָּה הִנְהַגָּה עַל יְדֵי ז"א דְאֲצִילוֹת
 או על ידי עולם הבריאה יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבֶת
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ, נְשַׁבֵּת בּוֹ וְנִזְנוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֶּנֶת בּוֹ כְּמִצְוֹת
 חֲקֵי רְצוֹנְךָ, וְאֵל־תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מִזְנוּחַתָּנוּ, וְהָרָאנוּ בְּנִזְנוּחַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי
 אַתָּה הוּא בְּעַל הַנְּחִמּוֹת, וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ חֲרַבָן בַּיִתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ, אֵל
 תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצָּח וְאֵל תִּזְנוּחַנוּ לְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בראש־חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ
 וְזְכוּרֵי אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵי יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזְכוּרֵי מְשִׁיחֶיךָ בֶן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכוּרֵי כָל־עַמָּךְ
 בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם

בראש חדש:

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
א ללהים. רמז בר"ת אלהי"ם פשוט
א אלף למד הי יוד מם. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן

חדש יכוין בגי' קס"א קנ"א
ראש חודש ע"ה בגי'

אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה
שׂיִן דְּלֶת יוֹד בגי' תתי"ד (קמץ רומז לא"א) **הַזֶּה**

- בפסח: חַג המִצְוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֶשׁ הַזֶּה
- בשבועות: חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֶשׁ הַזֶּה
- בסכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם (ביו"ט מוסיפים טוב) מִקְרָא קוֹדֶשׁ הַזֶּה
- בשמ"ע: שְׁמִינִי חַג עֲצַרְת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֶשׁ הַזֶּה
- בראש השנה: הַזְּכוּרֵי הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֶשׁ הַזֶּה

רָצָה זָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחיות סלים} עַל-יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל-הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחיות סלים}, אָבֵינוּ, רַעֲנוּ זִוְנָנוּ פְּרִנְסָנוּ וְכִכְלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוֵנוּ-לָנוּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחיות סלים} מִהֲרָה מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ, וְזָא אֲרִי-תְצַרִיכֵנוּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחיות סלים} לֹא לִי יְדֵי מַתְנֵת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִי יְדֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לְיָדְךָ הַמִּרְאָה, הַפְתִּיחָהּ, הַקְּדוֹשָׁה וְהַרְחֵבָהּ, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת יאמר רצה:

רָצָה וְהִתְלַצְנוּ כּוּיִן לְהַתְפַּלֵּל שִׁחְלִיצֵנוּ ה' מִהֲנַגְתָּ וּשְׁלִיטַת מִטְטְרוֹן וְשִׁתְהִיָּה הִנְהַגָּה עַל יְדֵי ז' אֲדַצִּילוֹת אוּ עַל יְדֵי עוֹלָם הַבְּרִיאָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחיות סלים} בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשִּׁבְתָּ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתְּ-בוּ וְלָנוּחַ בוּ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ וּבְרִצוֹנְךָ הַנֵּיחַ לָנוּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחיות סלים} שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהֵרָאָנוּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטרות} ^{והמחיות סלים} בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ וּבְבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחִמּוֹת.

בראש-יחדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אָבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיָגִיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אָבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפַלְיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים רַחֲמִים (טוֹבִים) וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חדש:

**ר
א
ש**

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלה"ם פשוט
אלהים. רמו בר"ת אלה"ם פשוט
אלף למד הי' יוד ממ. יכוין בגי' אלה"ם דיודי"ן

החדש

אלף הי' יוד הי' - אלף הה יוד הה יכוין בגי' קס"א קנ"א
שִׁין דָּלֶת יוֹד בגי' תתי"ד (קמין רומז לא"א) **הַזֶּה** ראש חודש ע"ה בגי'

בפסח: חג המצות הַזֶּה
בשבועות: חג השבועות הַזֶּה
בסכות: חג הסוכות הַזֶּה
בשמ"ע: חג העצרת הַזֶּה
בראש השנה: חג חזון הַזֶּה

לְרַחֵם בּו עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּו לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנו בּו לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חֹסֵם וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַמְּקֹדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּו לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו בּו לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חֹסֵם וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַמְּקֹדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול תוספת שבת (מקדושת שבת לימות החול) יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום ג' ויום ד'	יום ב' ויום ה'	יום א' ויום ו'
יֹד הָהּ וּוּ הָהּ	יֹד הָהּ וְאוּ הָהּ	יֹד הִי וְאוּ הִי
ב"ן	מ"ה	ס"ג
אֵלֶף הָהּ יֹד הָהּ	אֵלֶף הָהּ יֹד הָהּ	אֵלֶף הִי יֹד הִי
קנ"א	קמ"ג	קס"א
אֵל אֲדָנִי	אֵל יְהוָה	אֵל שְׁדֵי
שבעשיה	שביצירה	שבבריאה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, 'יוד הא ואו הא'. המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' ו'יוד ו'י' (דע"ב). [יו"ט יכוין ו'או אלף ואו דס"ג]. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בְּנֶה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

כוונות בכללות ברכה ד' ('מתחילה ועד סוף')

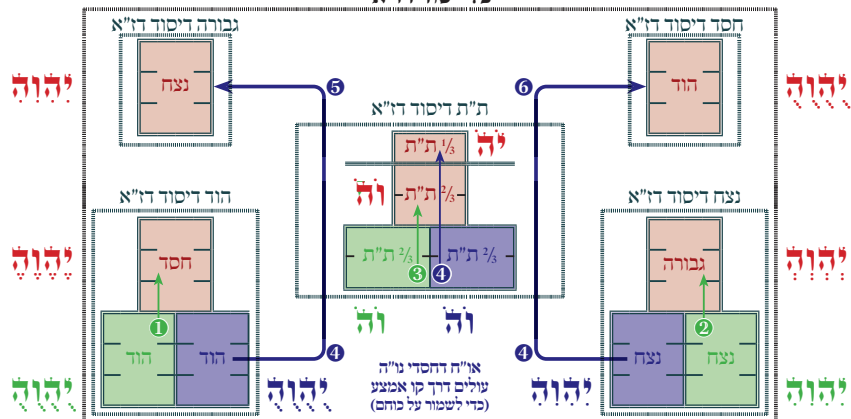
חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה יוד ואו דלת

1. התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, יוד הה וו הה.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, ה"י יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה"י יוד דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהי אֱלֹהֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַעֲלֵם, לְעֵד הָאֵל אֲבֵינוּ, מִלְּפָנֶיךָ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, יוֹצֵרָנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֶךְ הַטּוֹב הַחֲסִדִים, וְהַמְּטִיב הַמְּמַתְּקִים לַגּוֹבֵה בְּרַדְתָּם לְכָל שְׂפָכְלֵי־יּוֹם וַיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הממתקים
יְהוָה	1 ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה הַטֵּיב
גבורה דחסד שבהוד דיסוד		חסד ההוד
יְהוָה	2 ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה מְטִיב
גבורה דגבורה שבנצח דיסוד		חסד הנצח
וה	3 ממתיק לָנוּ	וה יִיטֵיב
ב"ש גבורה דת"ת שבכ"ש ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הממתקים
יְהוָה	4 ממתיק	וה גְּמַלְנוּ
ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת
יְהוָה	5 ממתיק	יְהוָה גּוֹמְלָנוּ
גבורה דנצח שבגבורה דיסוד		חסד ההוד
יְהוָה	6 ממתיק	יְהוָה יְגַמְלָנוּ
גבורה דהוד שבחסד דיסוד	מלי יסוד דז"א	חסד הנצח

לְעֵד

הזן וחסד ורחמים ורוח והצללה וכל טוב, יענו אמן.

- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרָן לְעַמּוֹ יְרִים.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחֹת נִצְחֵים.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. (יש מוסיפים בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר), בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעֲר.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוַחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַצְלִיחַ אֶת־דַּרְכֵינוּ.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת־יָדוֹ הַרְחֵבָה.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ « כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשִׂמּוֹ הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב » בְּכָל מִכָּל כֹּף, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר » אָמֵן.
- הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ.

לִזְנוֹן וּלְחֵסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ, הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרַכָּה וּשְׂשׂוּעָה,
נְחֻמָּה, פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל-טוֹב,
וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִצְחָקֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחַמֵּן הוא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחַמֵּן הוא יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ
לְעֵד וּלְנִצְחָה נְצֻחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעֵד
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחַמֵּן הוא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַכָּה מֵרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה
שֶׁאֲכִלְנוּ עָלָיו:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת-אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיִּבְשֵׁר
לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יהי רַצוֹן שֶׁלֹּא יָבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל נְכֻסָיו,
וְיִהְיוּ נְכֻסָיו מוֹצְלֵחוֹ וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלוֹט שִׁטְוֹן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוֹר חֲטָא וְעַבְרָה וְעוֹן מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

הַרְחַמֵּן הוא יְבָרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת

(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלְת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם

וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

<p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵלְנוּ עוֹלָם שְׁכָלוּ שִׁבְתָּ וּבִמְנוּחָה לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לִישׁוּבֵי בְּסֶכֶת עוֹרוֹ שֶׁלִּי לְיִתְּךָ. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ קְדֻשָּׁה וְטַהָרָה מִשְׁבַּעַה אֲשֶׁר־יִזְיֵן עֲלֵאֵיךָ קִדְּשִׁיךָ. וְכֹתֵם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצִנָּה עָלֵינוּ. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקָּים לָנוּ אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַגּוֹפְּלֹת:</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִגְיַעַנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֻרִים הַבָּאִים לְקִרְאתָנוּ לְשָׁלוֹם:</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵלְנוּ לַיּוֹם שְׁכָלוּ טוֹב:</p>	<p>בשבת:</p> <p>בראש חדש:</p> <p>בראש השנה:</p> <p>בסוכות:</p> <p>במועדים:</p> <p>ביום טוב:</p>
--	---

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ, וְתִהְיֶה יְרֻאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִזְחָטָא, וַיְהִי כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שֶׁאֵכְלָנוּ עָלָיו וַיְסַדֵּר בּוֹ כָּל־מַעֲדָנֵי עוֹלָם, וַיְהִי כְּשֶׁלְחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ כָּל־רֵעֵב מִמֵּנוּ יֹאכַל וְכָל־צָמְא מִמֵּנוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל־יִחָסֵר מִמֵּנוּ כָּל־טוֹב לְעַד וְלַעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנָכְסִים שִׂיחָבוּ, בָּרַךְ יְהוָה יֵאֱהַדְוָהוּ חֵילוֹ וּפְעֻלַּת יָדָיו תִּרְצָה: וַיְהִי נְכֹסִיו וְנְכֹסֵינּוּ מִצְּלָחִים וְקַרְוָבִים לְעִיר, וְאֵל־יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוֹר עוֹן, שֵׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל־הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וְכַבּוּד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כִּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּקְרַבְנוּ לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,

מִגְדִּיל (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מִגְדִּיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ, וְעֲשֵׂה־חֶסֶד לְמִשְׁיחֹו לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה יֵאֱהַדְוָהוּ לֹא־יִחָסְרוּ כָּל־טוֹב: נֶעַר הַיִּיְתִי גַם־זִקְנָתִי וְלֹא־רֵאִיתִי צָדִיק

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אוֹתֵינוּ (וְאֲבֵינוּ וְאֵמֵינוּ) וְאֶת אֲשֶׁתֵינוּ וְאֶת
זְרַעֵינוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לֵינוּ, אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל מָקוֹם, כָּל,
כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אֲמֵנוּ:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעַלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת
שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ, וְצַדִּיקָהּ
מֵאֵלֵהֶּי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת וּבְמִנוּחָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: לשבת:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשֵׁנוּ עָלֵינוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש חדש:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שֶׁכָּלוּ טוֹב: ליום טוב:

בליל ראשון של פסח מוסיפים:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְנַחֵלָנוּ לְיוֹם שֶׁכָּלוּ טוֹב, לְיוֹם שֶׁכָּלוּ אַרְוֵךְ לְיוֹם
שֶׁצַּדִּיקִים יוֹשְׁבֵינָם וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם וְנִהְיִין מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה
וְיֵהִי חֵן לְקַנּוֹ עִמָּהֶם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשֵׁנוּ עָלֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש השנה:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקְיֵם לָנוּ אֶת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת: לסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחָה וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,
מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מִגְּדִיל)
יְשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמִשְׁיָחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
וְאֲמָרוּ אֲמֵנוּ:

נַעֲזָב, וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חֹזְנִין וּמְלוֹה, וְזָרְעוּ לְבָרְכָה: מֵה שֶׁאֲכָלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה, וּמֵה שֶׁשִּׁיתִינוּ יְהִי לְרַבּוּאָה, וּמֵה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבָרְכָה, כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטָחוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אַמֵּן.

יִרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשֵׁיו כִּי אֵינֶן מִזְחָסוֹר לִירְאוֹ: כְּפִיקָרִים רָשׁוּ וְרָעִיבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-יִזְחָסְרוּ כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֹסְדוֹ: פוֹתַח אֶת-יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטָחוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נַעֲזָב וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי לֶחֶם: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

יחוד הזכירה

מקורות:

שער רוח הקודש דף ל' ע"א.

חסדי דוד אות קי"ח, קי"ט.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש דף ל"ה ע"ב.

מבוא שערים שער ג' ח"ב פי"ז, דף ל' ע"ב.

שער מאמרי דף ט' ע"א, דף י"ז ע"א. שער מאמרי רז"ל מסכת נידה דף ז' ע"ב.

ע"ח ח"א דף ע"ח ע"א פרק ו'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"ד, שורה 9 מלמטה, ונחזור לעניין.

ספר הליקוטים פרשת תרומה סימן כ"ו, ואת המשכן תעשה עשר יריעות.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש, דף ל"ה ע"ב

תחילה יכוין בגבורה דעתיק, שהיא בוצינא דקרדינותא והיא **אלהי"ם דההי"ן** בריבוע, המלובשת במוחא סתימאה חכמה דא"א. ומשם יכוין להמשיך הה"ח והה"ג של הדעת דמוחא סתימאה בין תרין כתפין. וימשיך הכתף ימין לאבא, והכתף שמאל לאימא. וכל אחד מהם הם ב' י"ה דיודי"ן ודההי"ן, בהכאה.

והכתר הוא ג' י"ה דיודי"ן ודההי"ן ודאלפי"ן, בהכאה, ג' כתר. וכן ימשיך להם הארה מהנו"ה דעתיק, שהם שם צבאות, ואו"א הם ע"ב קס"א, ומשם ימשיך לזו"ן.

וזה היחוד יועיל לכוין בו בכל יום בעת עלות השחר, וגם ביום הכיפורים במוסף ונעילה, בזמן שאומר שליח צבור תיבת אי"ה

תכוין גבורה דעתיק שבמוחא סתימאה דא"א.

אלף,

אלף למד,

אלף למד הה,

אלף למד הה יוד,

אלף למד הה יוד מם

גימ' אלף ואחד

ימשיך חו"ג דדעת דמו"ס בין תרין כתפין דיליה (דא"א),

והוא סוד ב' כתפות חוברות

יוד הי יוד הה גי' אדני
 ובהכאה יו"ד פ' ה"י גי' ש',
 ויו"ד פעמים ה"ה גי' ר',
 ושניהם גי' כת"ף והוא בימין לאבא

כתף ימין

יוד הי יוד הה גי' אדני

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ש'

הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 גי' ר'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאבא

יוד הי ויו הי

אח"כ ישלכם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דיודי"ן גובר בימין

י ו ו ד ד ה ה י ה

נקודות ימין גי' ע'

אח"כ ישלכם עם שם ע"ב, והוא לאבא

י ו ו ד ד ו ה ד י
 ד ו ה י ה ו ה ה י

יוד הה יוד הי גי' אדני
 ובהכאה יו"ד פ' ה"ה גי' ר',
 ויו"ד פעמים ה"י גי' ש',
 ושניהם גי' כת"ף והוא בשמאל לאימא

כתף שמאל

יוד הה יוד הי גי' אדני

הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 גי' ר'

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ש'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאימא

אלף הי יוד הי

ישלכם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דההי"ן גובר בשמאל

י ו ו ד ד ה ה ה י

נקודות שמאל גי' ק"ל, כמס' ה' היוו"ת
 ה ה ה ה ה ה ה ה ה

אח"כ ישלכם עם שם קס"א, והוא לאימא

י א ל ו ה ד י
 ד י ה ו ה ה י

ויכוין נקודות ימין ושמאל שהם קל"ע גי' ר', כמספר ריבוע אלהי"ם,
 וכמספר י"ה דההי"ן בהכאה כנז"ל

א, אל, אלה, אלהי, אלהים גי' ר' יוד הה בהכאה גי' ר'

וכן ימשיך לאו"א הארה מנו"ה דעתיק, המלוכשים בחג"ת דא"א,
 צבאות ע"ה גי' כת"ף

מהוד דע"י צבאות ע"ה גי' כתף,

לאימא אלף הי יוד הי

מנצח דע"י צבאות ע"ה גי' כתף,

לאבא יוד הי ויו הי

שילוב ע"ב קס"א יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי גי' זכור

ומשם יכוין להמשיך הזכירה, והוא אותיות זכר י"ה, שהם או"א, ומשם לזו"ן

שער רוח"ק דף כ"ד ע"ב.
סידור חול דף צ"א ע"א.

כוונת מאה ברכות

(כוונה זו צריך האדם לכוונה קודם תפלת ערבית)

הריני מוכן ומזומן בכ"ד שעות של היום הזה לברך מאה ברכות, כדי להמשיך לז"א מאה ברכאן שהם ס"ג ומילואו. וגם להמשיך למלכות שהיא אדנ"ת, מאה ברכאן, כדי שתושלם בשם אדנ"ת פשוט ומלא דמלא (מעיל אליהו).

בכללות מאה ברכות, יכוין להמשיך מוחין [דרך] (מ)הבריכה העליונה לז"א. והיינו, שיכוין להמשיך המוחין המתלבשים בנה"י דאימא ומתפשטים בו' ספירות דז"א כחב"ד ח"ג. ועוד מתפשט עמרת היסוד דאימא בשליש עליון דת"ת דז"א. וכל ספירה כלולה מו', שעולה בני' ס"ג

יוד הי ואו הי

ועד כאן האורות הם סתומים.

ועוד יכוין להמשיך האורות (המוחין) בגילוי, ומתפשטים בב' שלישי ת"ת ובנה"י דז"א, שמספרם ל"ז, כמספר מילוי ס"ג

יוד הי ואו הי

וס"ג ול"ז גי' מאה.

אח"כ יכוין להמשיך כללות המאה ברכות מז"א לנוק', שבה שם אדנ"י. והאלף בציוור יו"י, וי"ד שעל הנז"ן הרי ל"ו, וס"ד, מספרם מאה, כמספר אדנ"י וד"ל אותיות מילוי מילואו

אדנ"י

אלף למד פא. דלת למד תו (בר"ח תיו).

נון ואו נוך. יוד ואו דלת

ע"ה כמספר ק' אדנים.

סדר יחוד התשובה

(ויכוין בו קודם חתימת ברכת "השיבנו", בתפילת י"ח)

יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמַחְתוּר וְלִתְיָרָה מִתְנַחֵת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְתִקְבַּל בְּתִשְׁבָּה אֶת (פכ"פ) כִּי יִמְיָנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים.

לקשר החסד הנקרא ימין	עם הבינה הנקראת תשובה
חסד דבינה	בינה דבינה
יְהוָה	יְהוָה
חיבור חסד עם בינה	
יְהוָה	יְהוָה

ותפשוט הבינה את יד ימינה	לקבלו בתשובה הנקראת בינה
יְהוָה	יְהוָה

יְקַהְרֶנּוּהָ יְשַׁהַטְנֶנּוּהָ להגנה

רַחֵם תַּמָּךְ אַבְגֵי יתָךְ קַרַע שִׁטְוֹן (קיבול תפילות)

יחוד להתחבר לנשמת הצדיק

יְהוָה

ליחד י"ה בו"ה

יְהוָה

תפארת

(כנגד ת"ת הצדיק-רוח)

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

אדנ"י

יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד אדנ"י מלכות (כנגד מלכות הצדיק-נפש)

אדנ"י מלא זה לבו של האדם
אלף דלת נוך יוד

רוח של הצדיק מ"ד	נפש של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה

יְאֵהֲדוֹנֶנּוּהָ

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

רוח דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השרביט יו' אה"כ נשלם ויה יחודא תתאה

והם עולין בגימטריא

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ויחוד זה מקובל מרב ייבי סבא למרון האר"ז ז"ל והבעש"ט זלה"ה

שומר מוחשבתו (לצייר פני אימו)

אל שדי ביט

לפתחת הלב	להנצל מהרהורים (בני משה)
יהו	אל שדי

יְהוָה

ליחד י"ה בו"ה

יְהוָה

חכמה

(כנגד חכמת הצדיק-היה)

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

אהיה

בינה (כנגד בינת הצדיק-נשמה)

אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

נשמה לנשמה של הצדיק מ"ד	נשמה של הצדיק מ"ן
יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הי

יְאֵהֲהָ ויְהָה

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

יה

סך כל שמות אלו עולין בגימטריא אלף קי"ח 1118, כנגד יחוד

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

להצלחה

יְהוָה

לרפואה

יְהוָה

משגיח דבורו

אל יהוה

לפתיחת הלב

יְהוָה

(א) ליל א'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשע"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
"נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמוז בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק נְבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

יוד הה וו הה מספר
יוד הה וו הה אותיות

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן. וניקודו מתיבת **לְחַת**. (ג)

טשפש

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה
יוד הה וו הה ע"ה גימ' תנ"ו
 ע"ה גימ' רג"ל
 רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל רג"ל. ועוד שלשה אחי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאזרני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערות"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779: זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שעהכ"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאחריה מלאו קומת ז"א כמו בלילי החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מלילי החול. בניתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלאו קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ו"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ו"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכוונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאחריה גם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממ"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הד' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאו"א הנ"ל לט"ס דכח"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווג אחר חצות, שני שלישי חסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוונתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוונתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מ"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שהמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש החסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא

"תמים". עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מדווגים או"א וממשיכים מוחין חדשים לזו"ן לצורך זיווג לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְאֲזִרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִימִים דְּרַכָּי**: (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

הָאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה
 דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',
 וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,
 מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

(א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א

ר"ת גי' חת"ך

יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

יוד ויוד דל"ת. ה"י יוד. וי"ו יוד וי"ו. ה"י יוד

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

הָאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,
 גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

מספר **אלף ה"י יוד ה"י**
 אותיות **אלף ה"י יוד ה"י**

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה

יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי

דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז', אל ס"ת שהיא
 אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה
 דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל.

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

מספר **אלף ה"י יוד ה"י**
 אותיות **אלף ה"י יוד ה"י**

ה"י יוד וי"ו. ה"י יוד וי"ו. ה"י יוד

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעו"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כנודע יעו"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

האל אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז' (דר"ת וס"ת)
 (ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם השני קס"א ועשר אותיותיו),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל,
 והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,
 פשוט ומלא ומלא דמלא.

ל"ו אותיות גימ' לאה,
 ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל
יהוה
יוד הו וו הו הו
יוד ואו דלת. הו הו. ואו ואו. הו הו

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

המאזרני ע"ה גי' שד"י
 שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.
 ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י
 שהיא קשר דתש"ר (א).

יוד הו וי"ו הו ע"ב בחסד
יוד הו וי"ו הו ע"ב דע"ב
יוד הו ואו הו מספר
יוד הו ואו הו אותיות
יהוה יוד הא ואו הא ע"ב דמ"ה
 סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

יהוה כ"ו בת"ת

סה"כ גימ' שד"י
 להמשיך כל זה ללאה
 שהיא ד' דשד"י
 שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

חיל גי' כ"ד כ"ד

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב ובי' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ד ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה עצמה ושלתתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתו כדכ"ד שמושותיך כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל"ל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס צרינו יעו"ש ב.

10 שמות מ"ו: המשכה מוחין חדשים מחכמה דז"א ליעקב.

וַיִּתֵּן גַּי' תַּס"ו כְּמוֹס' עֶשֶׂר מִלּוּאֵי ע"ב,
 עַם שֵׁשׁ אוֹתוֹת הַמִּילוּי.
 יוֹד הֵל וְלֵו הֵל יוֹד הֵל וְלֵו הֵל
 יוֹד הֵל וְלֵו הֵל יוֹד הֵל וְלֵו הֵל
 יוֹד הֵל וְלֵו הֵל יוֹד הֵל וְלֵו הֵל
 יוֹד הֵל וְלֵו הֵל יוֹד הֵל וְלֵו הֵל

עם ו' אותיות המילוי יוֹד הֵל וְלֵו הֵל, גימ' ויתן
 להמשיכם לז"א (עפ"י הדע"ה,
 צ"ל מז"א ליעקב הנקרא ז"א)

י-ה: המשכת ש"ע דחסד שבת"ת מז"א ליעקב. עכשיו הוא נקרא "תמים"

תָּמִים גימ' ת"ץ. יכוין כי כבר המשיך לז"א
 (שהוא יעקב, כמו ב"ויתן") מספר תס"ו הנז', ועתה
 ימשיך לו גם אור שלישי עליון דחסד שבתפארת
 שהוא כ"ד כנ"ל, הרי נשלם לת"ץ כמספר תמי"ם.

אור ש"ע דת"ת שהוא כ"ד
 יוֹד
 לז"א (שהוא יעקב)

תם ים: המשכה ללאה ורחל.

ועתה כבר יכול להאיר ללאה ולרחל הנקראים
 תמים. כי לאה נקראת תם, כמספר ד' אלפי"ן דד'
 שמות אהי"ה כנודע. (א)

ז"א (שהוא יעקב) מאיר ללאה
 אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף
 הנקראת תם

ורחל נקראת י"ם,
 שהוא המ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן, שהוא חסד,
 שהיא לוקחת [אור שלישי אמצעי] מז"א.
 ועוד השליש האחר [התחתון] שלוקחת,
 שהוא [שליש הוי"ה פשוטה מספרן] ח',
 הרי הכל גימ' י"ם.
 (רחל קבלה שני שלישים של חסד שבת"ת,
 במילת "חיל").

ז"א (שהוא יעקב) מאיר לרחל
 הנקראת ים
 יְהוּה
 מ"ב אותיות
 (שליש אמצעי) יוֹד הֵל וְלֵו הֵל
 יוֹד וְיָו דְלֵת. הֵי יוֹד. וְיָו יוֹד וְיָו. הֵי יוֹד
 ועוד שלישי תחתון ח' הרי י"ם

א. מכוונת תורה לשמה שלוקחת לאה ד' אלפי"ן דארבע אהי"ה דאימא שהם לבושי חו"ב חו"ג דז"א, והם
 גי' מד"ת כמבואר בע"ח שער ל"ח פ"א. וכתוב בשער הפסוקים פר' שמות בביאור שורה האמצעית, כי
 שרשם, שהוא בחינת כללות הארבע אלפי"ן, נשאר בז"א, ולאה לוקחת ת"ם. וז"ס ויעקב איש ת"ם ר"ל
 בעלה דלאה הנק' תם ע"ש.

ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.

ותחילה יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	ולייחדם ע"י	א	י	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ולייחדם ע"י	ד	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	ו	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	ה	ע"י	חנק

דְרָכָי גִּימ' הו"ה דע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א, פנים דאו"א.
 ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

יוד הי ויו הי ע"ב - פנים דאבא
אלף הי יוד הי קס"א - פנים דאימא
 גימ' רג"ל

יכוין לזווג או"א
איהיהיה
 להמשיך מהם המוחין לזו"ן

אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת
תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד
ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.

יכוין בשם **אימ"י** הנז' שמספרו **ס"א** גימ' **אני**,
 שהוא כינוי ללאה ולרחל,
 כי **אני** גימ' הו"ה דב"ן
 ותשע אותיותיו שהוא בנוק'.
 וזהו שכתוב **"ראו עתה כי אני אני הוא"**.

יכוין **אימ"י** גימ' **אני** כינוי ללאה ורחל
 והוא גימ'
 שם ב"ן **יוד הה וו הה**
 וט' אותיותיו **יוד הה וו הה**

(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה

מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:
 (משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)

- א. שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
- ב. שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממני נטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
- ג. שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
- ד. להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
- ה. לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).

כאשר מזדווג ב) א"א בנות' ומוריד חו"ג חדשים או לזרז א"א או לזרז ז"ן ג"כ או אוחס החו"ג אינם עומדים בסדר הנו' שעולים למעלה אמנם הם יורדים במרוצה למטה במקומם רק שאלו החו"ג הא' הם המיד מקבלים הארה מן החדשות הבאות אח"כ תמיד כנודע בזווג דאריך ודאורא דלא פסיק לעלמין ופירט מה שהוא לריך לחיות העולמות כנודע ותמיד נמשכים חו"ג חדשות ג) ד) ואז החו"ג הראשונים אשר הם למעלה הם מקבלים הארה מן החדשות דרך מסך היסוד קסא) בסיחוס גמור והחו"ג אשר הם למטה הם מקבלים הארה מן החדשות בגילוי גמור קסב) וסיבה זו קסג) היא מה שגורם אל התחלקות קסד) ד' פרטופים והיות שינוי והבדל בין התחנות אל העליונות, וגמלא עשה כי או"א מלבישים את אריך מן הגרון שבו עד היום היסוד דעתיק שבתוכו שהוא עד היום שליט העליון של הת' דאריך והוא עד החזה שלו ואבא מלביש הימין ואימא מלבישת השמאל: ה) ואח"כ באים יסו"ת וכו' ומלבישים גם את אריך מן החזה

הנו' עד הציבור של אריך שהוא יותר למטה מעט מן חלי הת"ה שלו יס"ס בימין ותבונה בשמאל ואלו הד' פרטופי"ם הם המלבישים את אריך מן הגרון ועד הציבור כנו' ו) מכל לדדיו וסביבותיו שמאל וימין אחר ופנים, וכבר נודע מה שביארנו בענין לאה ורחל בהיותם עומדות באחורי ז"א שאז העקביים של הגלי לאה נכנסים בתוך ראש רחל העומדת תחתיה וכן ג"כ בכאן ו) שהעקביים של רגלי בינה העליונה נכנסות תוך ראש התבונה העומדת תחתיה משא"כ באבא עם יס"ס העומדת תחתיו וטעם הדבר הוא לפי שהגבו' ילאו תחילה מן היסוד ותגלו ואח"כ ילאו החסדים ואז היה הגילוי בשיה לכל הגבורו' ולכן נתקשרו הגבורות בקשר חמין עליונות עם התחנות ולכן אעפ"י שאח"כ נתחלקו לב' פרטופים נשאר ביניהם קשר חמין ע"י העקביים הנו' אשר על ידם מתקשרת הבינה עם התבונה:

ח) וזרו מ"ש בגמרא לא נלרכה אלא למקום החתך והוא בחי' מקום ההפסק וההבדל והחיתוך שיש בין רגלי הבינה אל

איפה שלימה

הדבר הזה רק בחו"ג הראשונים וכו' עכ"ל והא דהולך השמ"ס ז"ל להביא גירסת שער הקדמות ולא ינחא ליה גירסא שבכאן לפי שכתב רז"ל בפרקין וז"ל למה נקראת הבינה אשה חיל עטרת בעלה, והטעם הוא כי היא נעשית מבחי' גבורות אשר הם מגולות כולם בגילוי יותר מן החסדים כנ"ל, אבל אבא שהוא מן החסדים שאינם כ"כ בגלוי אמרו עליו בזוהר וע"ד אבא עמיר וגניו יתיר עכ"ל משמע דהרב בפרקין חיירי ע"פ שמועה שניה ולא בגירסת ע"ה ואולי"ה שבכאן דחיירי בשמועה ראשונה לפיכך הביא השמ"ס גירסת שער ההקדמות דחיירי כפי שמועה שניה וכבר ביארתי למעלה שאינם שתי שמועות רק שמועה שנית ביאור לשמועה הראשונה שאמר לו האר"י ז"ל בתחי' ולא כמ"ש מוהרנ"ש אות קס"ב והשפת אמת אוה צ' שבכאן מדבר כפי שמועה הראשונה וק"ל:

ב) א"א בנות' ומוריד חו"ג וכו' בע"ה נ"ב הגהות השמ"ס וז"ל לריך לומר עתיק ומוק' כדמשמע מדבריו אח"כ וכמבואר במבואר שער א"א ש"ג ח"ב פ"ב עכ"ל:

ג) ואז חו"ג הראשונים שהם למעלה הם מקבלים הארה מן החדשים דרך מסך היסוד בסיחוס וכו' עיין יס"ס אוה צ' שהקשה ממ"ש הרב בשער ז"ן פ"ב שבכל פעם שמזדווגים או"א לתת מוחין לזו"ן נבקע יסוד דעתיק כמו צעת שנאללו זו"ן ונעשו אבא ויש"ס פרטוף אחד ואימא ותבונה פרטוף אחד וכו' ונעשין האורות כולם בגילוי וא"כ אריך כתב רז"ל בכאן שכשווג לזרז זו"ן יס הפרש בין החו"ג בין סיחוס לגלוי וכו' עכ"ל בקינור יעו"ש שהניח בקושיא, והנלע"ד שמ"ס הרב ז"ל לזרז זו"ן ר"ל לתת חיות לזו"ן או לזרז מוחין דיניקה שאין לריך עליית מ"ן ואז אין ריבוי אור כדי שיבקע יסוד דעתיק לפי שלזרז חיות או לזרז מוחין דיניקה נעשה זיווג או"א מאליו בלתי העלאת מ"ן כידוע, וכן מדוייק מדבריו רז"ל שכתב שזווגיהו לא פסיק ובפרט לזרז חיות העולמות משמע שאינו מדבר בזווג שהוא לתת מוחין גדלות לזו"ן, אבל מ"ש רז"ל בשער ז"ן פ"ב שבכל פעם שמזדווגים או"א לתת מוחין לזו"ן נבקע יסוד דעתיק וכו' במוחין גדלות חיירי שבכל מקום שכתב הרב לתת מוחין סתם הוא על מוחין גדלות כידוע, ומה שכתבתי שצ"ה מוחין דיניקה לזו"ן אינם נכללין או"א ביחד ואינו נבקע יסוד דעתיק זה מפורש בהדיא בעו"ת דף והביאו הרש"ס בס' נה"ש דף ל"ה ע"ד אות מ"ו וז"ל אבל זיווג התחנות דיסו"ת לבדם למטה אינו רק לתת מוחין דיניקה לזו"ן דאלי' ומוחין דיניקה לאבא וכו' עכ"ל יעו"ש, משמע שלזרז מוחין דיניקה אין מהחברין אבא ויש"ס להיות פרטוף אחד ואימא ותבונה להיות פרטוף אחד ולפי מ"ש שאלו חו"ג החדשים הנו' בפרקין הם לזרז חיות העולמות או לזרז מוחין דיניקה שבדאי' הארתם מועפת הרבה ואין בהם כח לדחות השני חסדים וחלי הראשונים אשר הם בתוך יסוד דעתיק וכיון שכ"כ הארתם מועפת יכולין לעבור דרך יסוד דעתיק החו"ג החדשים ג"כ דרך שם וללאת לחוץ ויש מקום ביסוד דעתיק להכיל החסדים או הגבורות החדשים עם השני החסדים וחלי אשר הם תוך היסוד, וזוה יתישב מ"ש מוהרנ"ש באות קס"ד יעו"ש וכן סידר הרש"ס בסידורו בחיבת שמע לזווג יסו"ת לבד ולא יש בקיעה וכ"כ בנה"ש דף כ"ה ע"ב בסופו, אבל בחיבת אחד כתב לזווג או"א ויסו"ת ונבקע יסוד דעתיק ונעשים אבא ויש"ס פרטוף אחד ואימא ותבונה פרטוף אחד ומזדווגים הרי כי אין בקיעה ליסוד דעתיק אלא דוקא כשמזדווגים להמשך מוחין גדלות אבל לזרז מוחין דיניקה אין נעשין פרטוף אחד ועיין ע"ה שער כ"ג פ"ו וצ"ה"ש בהקדמת קינור הברכה דף ע"ז ע"ה דפוס ירושת' ומשם בחרה דמוחין דיניקה אע"פ שנמשכין מעתיק אין בקיעה דיסוד דעתיק כדי שיהיו או"א ויסו"ת נכללין ביחד ודו"ק:

ד) ישם ואז חו"ג הראשונים שהם למעלה וכו'. מ"ש חו"ג הראשונים שהם למעלה ר"ל שנים חסדים וחלי העליונים העומדים מחזה ולמעלה בתוך יסוד דעתיק ושני גבורות וחלי העליונים העומדים מחזה ולמעלה מלד שמאל דא"א, ולא כמ"ש הרמ"ז אות קס"ה כמו שהשיב על דבריו הרב שפת אמת אות ב' יעו"ש, ומ"ש הרב ז"ל שמקבלים הארה מן החדשים דרך מסך היסוד בסיחוס גמור ר"ל שהגבורות העליונות מן חו"ג החדשים דרך מסך וסיחוס גמור אבל חסדים ראשונים העליונים אשר הם תוך יסוד דעתיק מקבלים הארה מן חו"ג החדשים דרך סיחוס לבד בלתי מסך ר"ל לפי שעדיין לא נתגלית הארתן של חו"ג החדשים שהארתן סתומה בתוך יסוד דעתיק לא כן בחו"ג הראשונים התחנות אשר הם מחזה ולמעלה שמקבלים הארה חו"ג החדשים אחר לאתם מן יסוד דעתיק בגילוי שנגדלת ונכפלת הארתם כידוע בענין החסדים של ז"א המגולים אשר הארתם יותר גדולה מן החסדים הסהומים למעלה כמבואר בשער כ"ה דרוש ג', א"כ מ"ש דרך סיחוס חוזר גם על החסדים ולא כמ"ש היפ"ש אות ב' מ"ש הרב דרך סיחוס חוזר על הגבורות לבד ועפ"י נתהרלה קושיה הרמ"ז ג"כ שבאות קס"ה ומ"ש השפת אמת שם על קושיה הרמ"ז שרז"ל מדבר כאן על שמועה הראשונה כבר הוכחנו לעיל באות א' דלא כדבריו יעו"ש, אחר כתבי זאת ראיתי בס' אהבת ה' להיוס"ד ז"ל שהאריך בזה הענין שכתבתי יעו"ש בהרכבה מדף כ"ג ע"ה עד דף כ"ד ע"ה בסופו ושכח לאל שזכיתי לרעת קדוש:

ה) ואח"כ באים יסו"ת וכו' בע"ה נ"ב הגהות השמ"ס וז"ל ומ"ש לעיל פ' ע"ו משער א"א כי יסו"ת הם כללות אימא שהיא בינה דאלי' המלבישת לגבורה דא"א, עי"ש מה שכתבנו עכ"ל:

ו) מבר' לדדיו וסביבותיו שמאל וימין וכו' בע"ה נ"ב הגהות השמ"ס וז"ל עיין בסוף פ"ג ששם נראה שכל בחי' פרטופי או"א פנים ואחור כחונים בפני הא"א זה בימינו וזה בשמאלו, וז"ל אופן זוגם ואופן הכנסת המוחין בז"א מלוכשים צנה"י שלהם, ובמה שכתב כאן יובן הכל וק"ל עכ"ל ועיין מ"ש השמ"ס בהנה לקמן בשער זה פ"ג ובמה שנכתוב שם בע"ה:

ז) שהעקביים של רגלי בינה העליונה וכו' עיין שפת אמת צריש פירקין מ"ש לתרץ על מה שהקשה הר"מ משער אח"פ פ"ג ועיין ש"ש שכתב לתרץ כי מ"ש כאן שעקביים של בינה נכנסים בראש התבונה הוא בזמן שהבינה ותבונה אינם נכללים בפרטוף אחד אבל מ"ש רז"ל במ"א שהתבונה מלבישת את הבינה מחזה ולמעלה הוא בזמן שבקע יסוד דעתיק ונעשין אימא ותבונה פרטוף אחד כגון בעיבור ראשון של ז"א שעולה התבונה ומלבישת את הבינה מחזה ולמעלה:

ח) וזרו מ"ש בגמרא לא נלרכה אלא למקום החתך וכו' עירובין דף י"ח ע"ה ברכות דף ס"ה ע"ה וכ"כ בשער ההקדמות דכ"ז ע"ב: אבא

בפי"ח שער טו"ז פ"ג כתב דכשנכרה ארבי"ר וחטא גרם לכפיל מחלצ' הספירות והנשמות ועולמות ודחשך ומשם ובלאכ בכל יום מחזכרים מחלקים המגיעים לאותו יום הספירות והנשמות וכמלאכים יטרי"ש ולא הזכיר מחיקון בעולמות ח"י"כ מכו בחינת נשמות ועולמות כנז' כאן ?

תשובה כתוב בסב"ק "עולת תמיד" (ד"ו ע"א) וז"ל בעניין חילוי

ופני' שביארנו במ"א דע כי יש שני מיני חילוי ופנימיות א"י הוא כי החילוי הם בעולמות והפנימיות הם הנשמות, והשני כי בחילוי עלמו יש ג' כלים והב' כלים התחתונים עם המוחין שבהם נקראים חילוי שבהם אלהים ונקראים אחוי' והפנימיות הוא כלי הראשון עם מוחין גדלות שבו ונקרא פנים, וכן בפנימיות שבהם הנשמות הוא כך, כי החילוי הם עיצור ויניקה והפני' הם מוחין גדלות ע"כ וצ"ע שער פו"ח פ"א כי וז"ל הקדמה אחת נכונה ואמיתית שיש לנו בעניין י"ם כי יש בהם שתי בחינות א"י בחינת בעולמות עלמן ונקראים חילוי הספירות, ב' בחינת הנשמות עלמן ונקראים פנימיות הספירות ע"כ ועי"ש בדרום ב' :

נמצא לפי"ז מ"ש הרש"ש ז"ל יפנה לכמשוך פנימי ומקוף דנשמות ר"ל חב"ד דנכ"י דעשיב שנקראים נשמות ומ"ש צנטי"י פנימי ומקוף דעולמות ר"ל חילוי נכ"י דעשיב שנקראים עולמות, אבל הלך השוכ ששייכה בחילוי בגמור דעשיב שהנכ"י הם חילוי ונתקן ע"י המנשה דיפנה ויטול וברכותיכם זכיע"א .

כד **שאלה** כתוב בסידור הרש"ש זע"א בכקדמת יפנה (ד"ז ע"א) וז"ל יכוין להפריד הקלוי מנכ"י דפרלוף פנימי דז"א דעשיב ויכוין לצרר מצירורי כלים ואורות דרפ"ח דנכ"י דפרלוף פנימי דז"א דעשיב דאל"י ודעשיב התחתונה דכלים חילוניים דמלכים הנחונים בעשיב וכו' ע"כ וז"ל מה היא הצטיינה כמלוכשת בעשיב והיא מכלים חילוניים דאל"י א"ס הוא מדבר על צירורים שנתקנו ציוס א"י אחי וציוס ב' פנים וצליל שלישי ירדו לצ"ע לסויע בצירור חדש ועולים בחלקי החפילות ועי"ז קאמר הנחונים בעשיב זה ח"א כי בחינה דיוס א"י שירדו צליל ג' כבר נתקנו ציוס א"י

מהרגלים למה לא יתחייב ליפנה דגליו ג"כ וראיתי להרב יפה שעה' על שהבין אות ג' שהרגיש כזה הירץ וז"ל ואין אנו רוחצין הרגלים כי אין בנו כח לדחותם מעל הרגלים כי כל נה"י הוא לבד מגופא ושם תיקף אחיותם לבד הבהנים בזכות העבודה והסקד"ש כתיב כחו ורחצו אהרן ובניו סמנו את ידיהם ואת רגליהם וכו' הבין דחיצת ערב שבת פניו ידיו ורגליו כי זכות השבת יכולה היא שתגן עכ"ד וכ"כ הגאון הרי"ח בסה"ק, בן איש חי' פרשת תולדות אות א' והביא מ"ש היפ"ש יע"ש והיע"א :

כב **שאלה** עוד יש לדקדק בשנוי כמלאח ממשצט בצרכה לק"ש כי בק"ש מוחין דיניקה הם שמות אלהים או אהיב כמ"ש צסידור, משא"כ בצרכה מוחין דיניקה הם עסמ"צ קס"א קמ"ג קנ"א, מה נשתנה ? ועוד שמוחין דיניקה לעולם עם אלהים ולא כויות ומה נשתנה בצרכה להיות עסמ"צ ?

תשובה לעולם הכלל הוא שבין מוחין דיניקה דק"ש וכן בצרכה הם אלהים ומ"ש בצרכה עסמ"צ וכו' זה כולו רמז למספר צרוך עם ד' אותיות ועלו עסמ"צ שהם ל"ג, וגם בישראל דק"ש לפעמים שדי לפעמים אלהים כפי הענין מהכ"ג שד"כ יל"ו : **א"ה** לענין מעשה הכוונה בו"ע סודו דיבויין כדרך המסודר בסידור כי אודי יש לחלק ואכמ"ל והיע"א :

כג **שאלה** כתב מורינו ברש"ש זיע"א "בטבר שלום" [דט"ז ע"ב] וז"ל ע"י יפנה ויטול וברכותיכם יכוין צפרטות לתקן כלים פנימים ומקיפים צין דפנימיות צין דחילוי דחילוי נכ"י דעשיב ולכפריד מהם הקלוי וזה ע"י שיכוין לכמשוך להם מוחין פנימים ומקיפים עם נרנסי' דנפש דעולמות ודנשמות לכלים פנימים ומקיפים דפ"ח דנכ"י דעשיב ויפנה לתקן הפנימיות ויטול לתקן החילוי וצברכת נט"י יכוין לתקן אר"מ דחילוניות ובאשר ילך יכוין לתקן אר"מ דפנימיות ע"כ :

צ"ל מה היא בחינת עולמות ונשמות כנז' כאן כיון שנו"ע שחיקון הנשמות הוא ע"י דיבור ולא ע"י מטעם ועוד שצברכת השמ"ש

עמה נסוד הכ"ך שהוא היסוד עם פגרון שהוא מלסח הנקרא
 *מ"ק דע כי סיד אחפ"ה
 בגרון כטרפ מארר"ו
 והם בנינה וחס גימטריא
 אג"פ גי"ק כח"ך והם נחכמה
 אחיות ח"ך מ"ס גי"ק גימ'
 נג"ף ואלו הם שמות קדושים :

נ"ה בנינה ככ"ל . (ח) ג"ס שמעתי
 ממורי זכ"ה בלופן אחר וכו'
 שהחכמה פלגה הוא כח"ך
 והגרון הוא הבינה ולשון הוא
 כמכרע בנתיים והוא הדעת
 שבין חכמה לבנינה שהוא ברית
 כלשון כנוצר נס"י והוא דוגמת
 ברית המשור שהוא היסוד המדווג ביוג פתחין וכלשון הוא היסוד
 המדווג זיוג פליון והנה נודע אופיוס אחפ"ה שסם בגרון
 וגי"ק הם בתך . והפעין שהחכמה הוא כמ"ה לחסדים
 וכבינה הוא עמרה דגבורה ואופיוס גי"ק הם ה"ה שבח"ך
 שהוא חכמה ואופיוס אחפ"ה הם ה"ג שבגרון שהוא בנינה .
 ובוה תבין מ"ס בלררה האזע רל"ה אשא ומ"ה אהסקן ויאן
 בלורא פי' שבחך הפה הג"ל יס תו"ג שסם מ"ה ויאש זה
 בלד זה לק אחפ"ה בגרון א דמריד מלכין ד דמריד ונחית
 ט' כי אלו האופיוס הם נס"י ה"ג אף אופיוס גי"ק שסם
 החסדים פליהם נאמר כנחמדים ונו' ומתוקים וגו' וגם עליהם
 נאמר ויהי מעשה הלדקה שלטם כטרפ שאלדקה שטמן לדיק
 ללדק הם החסדים הנקרא שלטם ולדקה ואלו לדק שהוא רימן
 ננוצר בזוכר שסם נס"י גבורות מתחמקים פ"י החסדים שסם
 ה' ואלו מלדק נעשה לדקה וזה כוונת מטם לדקה והנה בגרון
 הוא נקודת ליון שבנינה ושם הם ה"ג אחפ"ה . ושם זה
 שאמרנו לא יתלוקו אלו בשמשום ששמעתי ממורי זכ"ה כי
 החו"ב מספספין ליים כל א' מן וראשיהן למעלה בשוין
 וסופן מסתיימין בפה ושם הח"ך כה ססיוס דחכמה וגרון כה
 ססיוס דבינה שהוא נקודת ליון שבה וכלשון הוא יסוד של
 הח"ך הממשך ה"ה גי"ק וה"ג אחפ"ה ואלו הוא שס כסוד
 מ"ד סודדין מח"ך אל בגרון ובסוד מ"ג השולק מן בגרון
 אל החך וכו' וכו' סוד הרזק סיוולת מח"ך וגרון כג"ל בגמ' . ח"ס
 וסלן מחכאן דה לרה בלישן פתלל רבדבן ט' כי הוא כלשון
 המיונס (ט) לכן סלס מחכאן ליה כי הוא הפיקר וממנו
 תולדות חיים . (א) והנה אפ"פ שאופיוס גי"ק או אופיוס
 אחפ"ה אינם אלא ד' (י) פכ"ז הם ה' ולא קבלתי טעמו . והנה
 ז"ס שאז"ל כל דבור ודבור שילא מפי הקב"ה נברא ממט מלאך
 אחד והפעין כי המלאכים נבראים פ"י זוג רוחני הפליון הוא
 ולכן חיים וקיימים למד אף בני אדם כלאים פ"י זוג פתחין
 גופני שהוא מבחי' היסוד עם המלסח לק הם מסיס . ובמ"ה
 הספספס הוא יולדת מהעודן ממע דברשא . אמנס זוג פתחין
 אף הספספס הוא נמשכת מהעודן פתחין אלא מבחי' כה"ה
 כמהשששין בגוף מהמד עד סוד ושחור כלל זה בידך והנה
 נודע שאין לך ספה יורדת מלמעלה מ"ד שאין ספיים סלקין
 כפדה מ"ג . והפעין שהלא נודע שבחיות הפולס סיה פ"י שס
 מ"ב כגמח מכרשית עד ב' דנבחו וכו' הספספס דדסררה אמנס

וצירא . והנה ז' סו' הגדולה שבח"ס דא"ה נחלקה לבי ונעשה
 ג' ג' כי ג' חלקים אראשינים שבו שהוא מד סבורה הם לאו"ה
 וג"פ החאין דס"ת הם כחר דא"ה וכנה אלו ג"פ הנשארין
 לאו"ה נחלקים בלופן זה כי ח"ה הפליון שנחלקו הם ג'
 חלקים ח"ה סו' בכרת הוא שאפ"פ שיתחלק כהכרה סימלא
 כל נחי' סו' נחי' ו' הפליון כי כן הוא בכל הפולמוס הפליונים
 שאפ"פ שמתחלקים בשאר כה בכל בלוח חלק כג"ל נמלא כי
 ג' חלקים אלו אראשורים נעשין בטרם ו' א' וכשחמלאנה כזה
 וא"ז הם ג' אופיוס שהם פתחין בג' חלקים שבח"ה פליון של
 ס"ס בלופן שהוא וא"ז וא"ה אלא ג' חלקים והנה כחלק הפליון
 שהוא ו' ראשונה ממנו נעשה גופא דאבא ומ' אחרונה גופא
 דאמא ומלוח א' שבחמלע הוא"ז נעש' ב' יסודות דאו"ה ולכן
 כששס סיסודות בחמלע הוא"ז כי הם הפיחורים הם שיהן
 וע"י מדוויגים . אמנס אח"כ (ח) שמעתי ממורי זכ"ה בלופן
 אחר וכו' כי אלו הם חלקים שיש בח"ה הפליון דס"ס דא"ה
 כב' חלקים אראשונים מהם נעשה לאו"ה ב' דעוס והחלק כג'
 ממנו נעשים כל ב' גופים דאו"ה . וכד' שפירן פנין זה היסוד
 אף מחלק כג' מספיק לב' גופים דאו"ה נקדים לך הקדמה
 (ב) א' דע כי יש ב' מיני זוגים סא' נקרא נשיקין (ג) והב'
 הוא זוג פתחין ועוד שיקודס זוג פתחין גופני לריך שיקודס
 אלא זוג הפליון רוחני שהם הנשיקין כסוד וישק יפקד לרחל
 ומבשרינו נחזה חלטה שפתלה מקדים כנשיקה ואח"כ הזוג .
 ואמנס גם הנשיקין הם כסוד זוג ולכן מ"גו בגמרא נקרא
 זוג בלשון דבור שהוא צפה כמ"ס נחמ"ס כחכמה נמשנה רחיה
 מדברס עם א' אמרו לה מה סיבנו של זה יש מ"ד בגמרא
 שפירס מ"ה מדברס ננעלה פ"ס גם הפסוק קורא כזוג בל'
 אכילה כמ"ס כן דרך אשה מנחפס אכלה ומחמה פיה וגו' והבן
 זה . גם כזה סכין מ"ס ה"ד לאלתר עון (ד) שכרוק בתך
 פיה פי' כשאדם מדווג עם אששו או כהכרה מתחלה רדוק
 ומסכחה כסוף פיהם והוא קודם אל הזוג והוא פי' לו ואמנס
 לסוס זה הזוג פליון רוחני מאד לק בחמלה מקדים זוג
 נשיקין לזוג החמון . והפעין כי חמלה משעוררים ג"ד באדם
 להדווג שסם נחי' ג' מוחין דברשא ושולחין הספספס כסיה
 מזוג כנעשה פ"י ואחר שכנוקבא העליונה ססיה בינה שבראש
 נעלה הספספס מסיד זוג או מורידה למטה ביסוד ומחמה
 ללוח אל הנוקבא . נמלא שבחמלה מדווג האדם ממה ובינה
 לאו"ה הספספס של ממוחין שלו ואח"כ יורדת עד היסוד זו
 ואז נענה לאששו ביסוד שלה . ופעין זוג זה הפליון דנשיקין
 הוא בלופן זה . דע כי הנה נודע שכל ספירס כלולה מ' (ס)
 והנה חכמה דא"ה הוא סוד מוחא סתימאה דיליה ויש בה
 י"ס ומספספו כולס ברשא לחודים והיסוד שלה הוא סהך חכמה
 ח"ס ח"ך מ"ס (ו) והמלכות שבה הוא בגרון (ז) ואמנס
 גרון זה נקרא בינה כעך שאר הגוף כטרפ שחמלה בגוף
 הוא מחסד ולמטה וא"כ סוס אראש שהוא בגרון נקרא בינה
 והוא המלסח והנוקבא של חכמה שהוא מ"ס ומדווג החכמה

[2159111]

דגרות וביאורים (ה) שפר סי' ס"ז שפר כ"ס פ"ז אלא פ"ז : (ב) לפיל פ"ז : (ג) גם אראש ילכא דעס כחן היסוד לשון דאין פתחין קוביעו נכס כספן
 פעין זוג כנשיקין וכו' והפסד והסד פתחין ואלו נפולס כסוד ככל פאוך וכן כסג נפנ"ה אחר כסוד כל הקדמות כסוד כנשיקין כג'
 סכ"פ והס"ס ימלא ססודיו . שפן כסון : (ד) רלל כל זמן : (ה) פין מ"ס דפ"ה פ"ז : (ו) סירוס נודע דהיסוד הוא סירוס דפ"ה סכו ח"ך פ"ה כספ"ך סס
 הוא פ"ה סכ"ה היסוד . כ"ס : (ז) סס דפ"ה פ"ה : (ח) וז"ל ככ ספן כסוד ככר כספס הזוג כה כספס ככ"ה פס בינה אינו פס בינה דא"ה אכר ירדס בגרון אלא
 עם ספסלות דפ"ס דא"ה אכר הוא בגרון ונקרא ג"ד כסס בינה פל סס כבינה אכר סס . שפן כסון : (ט) כנס סירוס דכר רכיעו לסירוס ג' ששועט אלו כוס כך
 וכוא כי כספס ח"י כסג כי הזוג הוא ח"ך יסוד דכנפס פ"ס דא"ה עם ספסלות שבו סכוא פלכות דפ"ס כסופתס בגרון סכוא רינה דכלל'ה אהנס בנינה ככללי
 אכר ס"ה בגרון לא ככר רינה כוא כסון . וכספס שכי פוס נאופן אחר וכוא כי הספספס ככלל'ה הוא סהך וכבינה הוא בגרון וכלשון כספספס מייחס כוא
 כדפס שפן סרני וכיו"ס כסודיונים סרני ככוללים סכוא פ"ס נכלל'ה עם בינה ככללי כננחן פ"י כלשון חס נאכס כחולקס . וכפס כסגן כסנחון כוא מקודס ליון
 כבינה כי מורי כספספס ליים כ"ה פ"ס וראשיהם למעלה כסופין וסוס סספייפין נפס וסס כח"ך כ"ס כסיוס דהכנה וגרון כ"ס כסיוס דבינה סכוא נקודת ליון
 סכס וכלשון כוא יסוד של כח"ך לא יתלקו . וכוא וכלשון סהך כוא מנסה אלא סכוא היסוד של סכפס ושדווג הבלס עם ספסלות שבו כננחון כפ"ס כספס ח'
 יסוד זה פלגו סכוא כס"ך סודווג גם עם אקודס ליון דבינה ככללי כננחון . ופין כסגן כ"ס דף ס"ה כפולס וכג"ס נלעג כ"י"ס כ"ס . שפן כסון : (י) אחיות :

יפה שעה
 כספספס יפ"ס : (א) והנה אכ"פ שאופיוס גי"ק או אופיוס אחפ"ה אינם
 אלא ד' אופיוס פכ"ז הם ה' ולא קבלתי טעמו ולפי' אפשר כי נודע
 כללית כלוא ח' יען כה תרי פלגי גופא וכן שריהם הם חד נוסף שלט
 כטרפ גם והנה נהבאר כי זוג החמון היסוד אינו נמשך ממנו פלגו
 אלא מהח"ה אחר שנתפספו גופא כו' כשפר זה כפס פכמיס כפג

פנימיות ונקודת הכתר הנתקן בתפילין צחי חילוניות קילד מתחברים חילוניות עם פנימיות ל"ל ה'אלה שאל אותה ר' אברהם עדס :

ת' כפי סדרת ר' אברהם עדס בזמן שאנו מעלים הכתר דנחי מעשה גם מעלים כתר דנחי דבור מה שחזרי בחינת דבור חוזר ומתחבר עם ט"ם שלו. **חבל** חכמי הישיבה חירלו יש פעמים הדבור מתקן מעשה כמו תפלת יולר ¹²³⁴⁵⁶⁷שע"י חמירת היולר נתקן פנימיות דחילוניות דבריאה וכו' נמלא ע"י עמידה חוזר כתר דנחי תפילין ומתחבר עם ט"ם שלו כך הסכימו כמה חכמים, וא"ש ה"כ :

ננ) ש' כתוב בסדור הרש"ש זכונת תפילין יכוין להעלות נקודת הכתר דח"כ דבינה דרחל מהבריאה ולקשרה בזרוע שמאלי דז"א דאלילות נמלא לריך לעלות שני נקודות כתר מן הבריאה, של חכמה דבינה ושל בינה דבינה, והרצ זשה"כ כתב נקודת הכתר מה שיורדת זלילה עתה מעלים אותה זמקשרים אותה בזרוע שמאלי דז"א מוצן מדבריו נקודה אחת ירדה ועלתה ולא שתי נקודות אם כן סדור נגד שה"כ ל"ל :

ת' ביאר שה"כ מה שכתב נקודת הכתר יורדת ועולה בצוקר בסוד תפילין, הוא כונתו על נקודת הכתר דפרי לחש וחזרה וזה ביאר אותה הרש"ש יטן נקודת הכתר שהיתה בזרועו זעמידה חוזרת לחי ומתחברת עם ט"ם זלחש. וגם בחזרה נקודת הכתר חוזרת לחי ומתחברת עם ט"ם של חזרה, מאיפה זא הכתר בחזרה אלה מוכרח לומר שיש זי צחי כתר חו"כ :

נד) ש' כתוב בסדור קודם התפלה בקרבנות וזמירות ויולר יכוין לזווג כחצ"ד דע"י ודא"א ודו"ן דעשיה דאלילות המלוזשים זפרלוק שנגדס זבי"ע ולהמשיך מהם נרנחי דנחי וכו', להעלותם מהיכל להיכל עד היצירה, ואלו מה שעולים זבי"ע דאלילות שירדו לזרר עולים מעולם לעולם עד האלילות, ה'אלה היא זה הבי"ע דאלילות היורדים לזרר ועולים עם הברורים לאלילות, על איזה בחינת זבי"ע מדבר ל"ל :

ת' כפי סדרת ר' אברהם עדס הברורים הנתקנים זשני ימים אחי ופנים זלול שלישי יורדים לזבי"ע לזרר ועולים עם הברורים החדשים לחי הברורים החדשים שוכים זנוקי והברורים של שלשום מזדווגים זנפ"א להוליד זבליל ד' עולים מדרגות א"א ואלו נקראים זבי"ע דאלילות. וכפי סדרת ר' שאול דוויך הי"ו היום הברורים שנזכרו מחדש ועלו עם זבי"ע דאלילות עדיין לא נגמר תקונם לאלו הברורים מציאים להם מקיפים של עלינו לשבח ואחר התפלה חוזרים ויורדים לזבי"ע התחתונים ואלו נקראים זבי"ע דאלילות ויום שני עולים זבי"ע דאלילות עם זירורים החדשים לאלילות ואז זבי"ע דאלילות נשלח תקונם ונעשו צחי אלילות, והברורים החדשים נקראים זבי"ע ויורדים עוד לזבי"ע התחתונים ומזררים, וכן עז"ה כלם, נמלא מה שירדים זבי"ע דאלילות לזרר הם צחי זירורים של יום אחרון שעדיין לא נגמר זרורם ותקונם הם יורדים, רשד"ה, ה' יע"א :

נה) ש' כתוב בסדור זכונת זעטביע הזרחה זנולת השם יכוין להמשיך ולהוליא ממלכות דזווג הפנימי דחצ"ד דחג"ת דאימא ותזונה ללם דמוחין דעסמ"כ וללם דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א וכו' לחח"ן זגי"ה דת"י דר"ק

דו"ק דחצ"ד דחג"ת דמ"ה וצ"ן דז"א. נמלא ממשכיכס לז"א מספר עסמ"צ וקס"א קמ"ג קנ"א. וכתב הרב צע"ח ד' אותיות פשוט צט"ס דכתר ומלא צט"ס דחכמה, ומלא דמלא צט"ס דצינה והמספר צמלכות דכל אחד כלומר מספר הפשוט צמלכות דכתר ומספר המלא צמלכות דחכמה, וכן מלכות דצינה, נמלא כשאנו ממשכיכס לז"א לריך להמשיך לו אותיות עסמ"צ וכשאנו ממשכיכס למלכות ממשכיכס מספר כולד עתה אנו ממשכיכס מספר עסמ"צ לז"א, ועוד כתוב להמשיך מ"צ דע"צ ומילווין לפניס דט"ס דכח"צ דחצ"ן דחג"ת וכו' דז"א נמלא המשפנו מ"צ דאותיות לפניס דט"ס דז"א, ומספר דמ"צ אימתו המשכנו לנוקבא דז"א, ל"ל, ה' יע"א :

ת' מה שכתב עסמ"צ וקס"א קמ"ג קנ"א וגי' מ"צ ומילווין, הוא כונתו לעשות מספר צרוף, צרוף עם ד' אותיות יעלו רל"ב, גי' מ"צ ומלוין יעלו מספר צרוף, אבל האמת כשהמשכנו עסמ"צ, אותיות ומספר המשכנו, הוא לוקה אותיות והמספר נותן לנוקבא, וגם גי' מ"צ ומלוין נמשכים אותיות ומספר הוא לוקה אותיות והמספר למלכות, מרי' שד"ה :

נו) ש' כתוב צסדור צכונת מטביע הצרכה צמלת השס, יכוין להמשיך ממלכות דזווג הפנימי דחצ"ד דחג"ת דאימא ותצונה ללס דמוחין דעסמ"צ וכו' ע"י חצ"ד דחג"ת דז"א ודח"כ יכוין להמשיך לחח"ן צג"ה דת"י דו"ק דחצ"ד דחג"ת דמ"ה וצ"ן דז"א, נמלא בהמשכה לו"ק דחצ"ד דחג"ת, ה'אלה היא לו"ק דחצ"ד דחג"ת המשכנו מוחין, ולהצ"ד דחצ"ד דחג"ת אימתו המשכנו מוחין ל"ל, ה' יע"א :

ת' פרי חצ"ד דחג"ת הוא ו"ק בזמן שצאים מוחין לפרי חצ"ד נכנסין בכל פרי שהוא ו"ק אחר התחלקות הפרקין נעשה פרי שלים ונכנסין המוחין ונעשים חצ"ד חג"ת נכ"י, נמלא כשצאים המוחין לו"ק צאים ג"כ לחצ"ד ונעשו פרלופי שלים, זה התירון מרי' שאול דוו"ך הי"ו :

נז) ש' כתב הרב צסדור צכונת ק"ש צמלת ה' אלהינו ה', צהשס הראשון יכוין להמשיך מיו"ד דע"צ דחח"ן דמח"ס דא"א ע"צ לחח"ן דא"א וישסו"ת וכו', צאלקינו מהי ראשונה דצג"ה דא"א קס"א לצג"ה דא"א וישסו"ת וכן השס השני לדת"י דא"א וישסו"ת ה'אלה היא אצא הוא צימין אמא צשמאל ישסו"ת צאמלע כולד כשמושכים שס ע"צ לחח"ן דשלשה כלומר א"א וישסו"ת, וכשמושכים קס"א לצג"ה דשלשה וכן דת"י דשלשה, אצא כולו צימין חח"ן צג"ה דת"י כולו צימין וכן אמא חח"ן צג"ה דת"י שלה כולה צשמאל כולד יצוא חח"ן דשלשה וצג"ה דשלשה ודת"י דשלשה ל"ל, ה' יע"א :

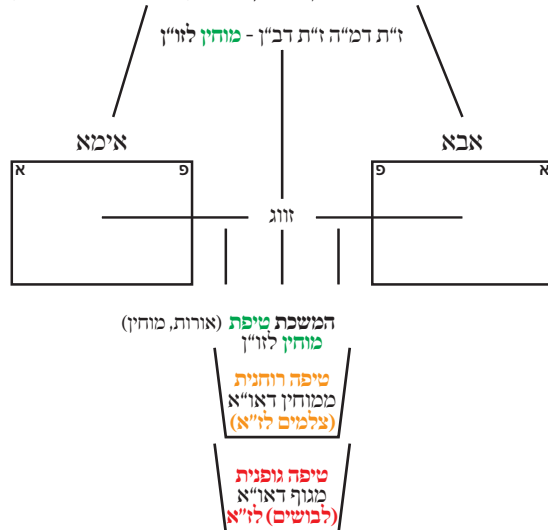
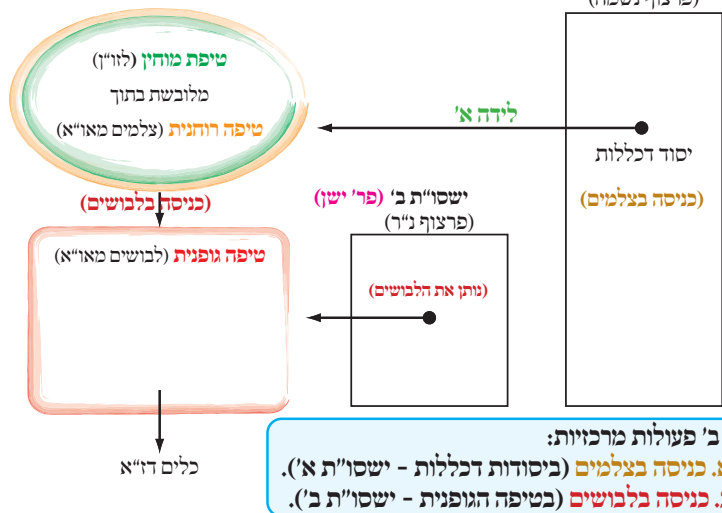
ת' מה שכתב חח"ן דא"א וישסו"ת וצג"ה דא"א וישסו"ת העומדים צשוק, צעוצי אמא מלצשת לאצא וישסו"ת מלצישים לאימא צשוק וכן חח"ן שלהם יחד וצג"ה שלהם יחד ודת"י שלהם יחד, כשנמשכו ע"צ לחח"ן דשלשה המלצישים זע"ז צשוק וכן צג"ה וכן דת"י, וזה התירון מרי' אצרכס סליס, וגם תירון שני א"א וישסו"ת כשהס שמנה פרלופיס כך ועלה, ה' יע"א :

נח) ש' כתב הרב צשה"כ דרוש ה' דתפילין ד' י' ע"א ד"ה והנה וכו', וגם ע"י הצרכה של להניח תפילין ואז נעסיק צה צחי תפילין אז מתקנה

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

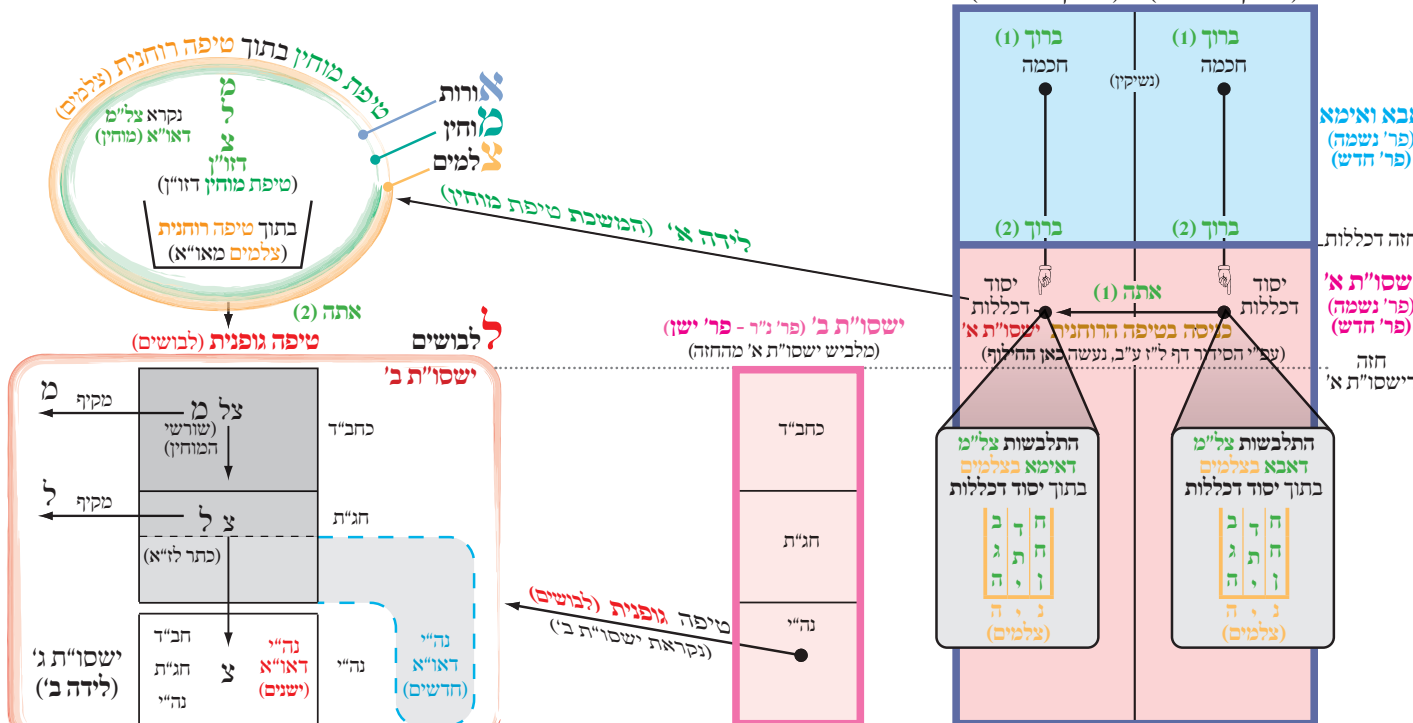
ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.
 ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון
 כחב"ד דינה דמ"ה, וחב"ב דב"ן - מוחין לאו"א (מפרישים טיפה רוחנית)

(ב) פריצוף הכללות דאו"א וישו"ת (פר' חדש)
 (פריצוף נשמה)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פריצוף הכללות)
 אימא ותבונה (פריצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקמנות לא שייך דין של פריצוף דכללות, וצ"ע.

כתרים של כל ה"פ, ואח"כ ה"פ הזעירין של חכמות של הה"פ, ואח"כ ה"פ הזעירין של הבינות של הה"פ, ואח"כ הזעירין של כלם, שהוא פרצוף הרביעי של הה"פ, ואח"כ ה"פ הזעירין של המלכויות של כל הה"פ, אלו הכ"ה פרצופי הזעירין הוא הז"א שאנו מתקנים בעמידה באלה"י אברהם, ובברכה בתיבת אתה ה' וכו', והראשונים שלמעלה ממנו הם בחינת עו"ג ואו"ג ואו"א וישסו"ת הנתקנים בתיבת ברוך של הברכה, או בתיבות אלה"ינו ואלה"י אבותינו של העמידה, אע"פ שיש זו"ן בבחינה שלמעלה מזה הז"א ונקרא בשם הוי"ה ואדנ"י, כמ"ש הרב ז"ל בכונת הדלקת הנר של שבת בשער רוח הקודש שצריך לכוין כל הג' יהודים באו"א וכל הג' יחודים בזו"ן, אעפ"כ יש לכוין בעמידה, וכן בברכות כמ"ש, אבל בצדקה ובענינים אחרים יש לכוין בשניהם בפרטים ובכוללים, וכן מוכח ממ"ש מורי הרב ז"ל בתיבת באהבה של העמידה ע"ש, שכתב שם בתחילה הכתרים של כלם, ואח"כ חכמות של כלם והם בחינת או"א עילאין, ואח"כ בינות של כלם והם ישסו"ת הראשונים, ואח"כ ישסו"ת השניים הם בחינת זו"ן שמשם מתחיל שיעור קומתו והם בחינת הזעירין של כלם, ואע"פ שכתב הרב ז"ל בשער כ"ז שער פרטי עי"מ פ"ד בסופו שכל הצלם הז"א מלוכש בתבונה שלישית והיא רביעית בערך הבינה, וזה שאמר הכתוב ומספר את רובע ישראל, וכן בשי"ד שער או"א ספ"ט וכן שער כ"ה שער דרושי הצלם דרוש ג' ע"ש, וכפי מ"ש מורי הרב ז"ל שם בעמידה בתיבת באהבה נוחא, שהאמת הוא שהוא התבונה השניה שהיא השלישית בערך הבינה זהו בערך החכמות דכללות פרצוף או"א, אבל בערך הכתרים דכללות פרצופי או"א אלו היסוסו"ת השניים הם שלישים והם בחינת מלכויות דאו"א בערך כללות הפרצו' דאו"א, אבל האמת הוא שהוא בחינת ז"א דאו"א, כמו שיראה המעיין שם בדברי מורי הרב ז"ל:

ונבוא להבין עי"ז כונת הברכה שבתוכה ברוך

שצריך לזווג עו"ג וא"א ונוק', הכונה היא לתקן לזווג המ"ה וב"ן של פרצופי הכתרים והחכמות והבינות שלמעלה מכ"ה פרצופי הזעירין של כלם*, ומקבל אבא שהוא המ"ה של הפרצופים הנו' עסמ"ב מא"א, ואימא הג' אהי"ה, ומעלה אימא מ"ן ה"ג ואבא נותן ה"ח, ר"ל שאח"כ שנתקנה אימא על ידי א"א אחרי שנתקנו כל פרצופי הב"ן שלמעלה מן הזעירין על ידי א"א שהוא המאציל, מקבלת אימא ה"ח מאבא שעולה ומלכשת לא"ק ואבי"ע של כל הפרצופים המ"ה והב"ן שלמעלה מכ"ה פרצופי הזעירין, זה סוד קבלת ה"ח מאבא, ר"ל זה סוד הזווג דאו"א, אח"כ כשיורדים ה"ח ביסוד דאימא הוא דבר אחר, ר"ל שאחר שנזדווגו או"א עילאין, וכבר נודע שישסו"ת הראשונים נקראים נה"י בערך או"א עילאין שכל פרצוף תחתון מלביש לעליון מחצי תפארת של עליון ולמטה, נמצא ישסו"ת הראשונים הם נה"י בערך או"א עילאין, וקבלת אימא ה"ח ביסוד דילה אחר הזווג, ר"ל לאו דוקא ביסוד אלא ר"ל עד היסוד דאימא, וכ"ש נ"ה שלה, וכונתו לומר שיורד הצלם בישסו"ת הראשונים והכונה היא שנתקנים הפרצופים של הבינות של כלם דזו"ן דא"ק דעתיק דא"א וכו' דאו"א וישסו"ת זו"ן, ומ"ש ויורדים ה"ח וה"ג למלכותה, ר"ל שמזדווגים כל הפרצופים הנו' כמ"ש מורי הרב ז"ל, וממשיכין המוחין לישסו"ת השניים שנקראים מלכויות בערך כללות פרצופי או"א כמ"ש, ולא דוקא שבכאן מזדווגים כדי להמשיך המוחין לישסו"ת השניים, אלא בכל המשכת מוחין מן הכתר לחכמה ומן החכמה שהיא נקראת לפעמים בדברי הרב ז"ל בשם או"א עילאין לישסו"ת הראשונים שהם בחינת הבינה ג"כ, אי אפשר להמשיך הצלם בלא זווג, והזווג ר"ל כמ"ש, שתחילה נתקנים המ"ה וב"ן ע"י המאציל ועולה הב"ן ומלביש למ"ה ומקבל ממנו ועולה במדריתו, והמ"ה יעלה יותר למעלה וילביש לעליון ממנו שזהו סוד מוחין דזווג. ומ"ש הרב ז"ל ויכוין להמשיך